עיריית יהוד-מונוסון

ישיבת מועצה מן המניין

מס' 5/24

מיום 3/6/24

ישיבת מועצת עיר מן המניין מס' 5/24
שהתקיימה ביום שני 3/6/24 בבניין העירייה

נוכחים:

אמנון סעד	-	ראש העיר
יובב גוניקמן	-	חבר מועצה
גיל	-	מנכ"ל
שמעון בונפיל	-	חבר מועצה
ויקטור ג'נח	-	חבר מועצה
יוסי חזן	-	חבר מועצה
שמואל רוטמן	-	חבר מועצה
משה מגן	-	חבר מועצה
הדר מימון	-	חבר מועצה
חיים אפרגן	-	חבר מועצה
יעלה מקליס	-	חברת מועצה
ליאור גלבוע	-	חבר מועצה
ורדי בושרי	-	חבר מועצה
ברק עטרי	-	חבר מועצה
דוד מזרחי	-	חבר מועצה
דוד חדד	-	חבר מועצה

סגל:

סימנהויז		העירייה
עו"ד רוני חלמיש	-	יועץ משפטי
רו"ח גל לניאדו	-	גזבר העירייה
עו"ד ישורון פרסיק	-	מבקר העירייה
שגיא מסר	-	מנהל אגף איכות הסביבה וחזות העיר
ליאור בוקר	-	מנהל אגף שירות
אוקסנה פרנק	-	מהנדסת העיר
דקל אביסדריס	-	אדריכל העיר

עו"ד שרית קפלן	-	סגנית היועמ"ש ותובעת עירונית
שני משיח	-	מנהלת חשבונות ראשית וחשבת העירייה
אמנון בוץ	-	מנהל מינהלת אזורי תעסוקה ועסקים
איליה קארפ	-	מנכ"ל החברה הכלכלית
עומרי פלדמן	-	מנהל מינהלת התחדשות עירונית
יעקב דץ	-	מנהל מינהלת הסכם הגג
דניאל נחמיה	-	דובר העירייה
חי מיטלמן	-	עוזר ראש העיר
אופק אלאלוף	-	עוזר בלשכת ראש העיר

<u>על סדר היום:</u>

1. דבר ראש העיר.

2. אישור מועצת העיר לרשימת תב"רים מותנית הכנסה כנגזרת מתוכנית תב"רים תלת שנתית, לשנים 2024 - 2027 .

3. אישור מועצת העיר להסכם פיתוח בין עיריית יהוד - מונוסון לחברת אקרו התחדשות בתל אביב 32 שותפות מוגבלת מס' 540314069 א.ג החזקות התחדשות עירונית בע"מ ח.פ 51-5439792 בהתאם לנוסח המצורף, בהתייחס לפרויקט מוהליבר (תת מתחם 6) והסמכת מורשי החתימה של העירייה לחתום על ההסכם וכל מסמך נוסף הנדרש לצורך מימוש ההסכם.

4. אישור מועצת העיר לחתימת הסכם גישור בין עיריית יהוד מונוסון לבין קבוצת עמוס לוזון יזמות אנרגיה בע"מ (להלן: " לוזון "), בהתאם לנוסח המצורף, והסמכת מורשי החתימה של העירייה לחתום על הסכם הגישור וכל מסמך נוסף הנדרש לצורך מימוש ההסכם.

5. מינוי דירקטורים מקרב עובדי העירייה בחברה הכלכלית לפיתוח יהוד מונוסון בע"מ.

6. מינוי דירקטורים מקרב עובדי העירייה בחברת מוסדות חינוך ותרבות ביהוד מיסודה של הסוכנות היהודית לא"י בע"מ (חל"צ).

7. אישור מועצת העיר לחתימת הסכם בין עיריית יהוד - מונוסון לחברה הכלכלית לפיתוח יהוד מונוסון (1996) בע"מ לצורך ניהול והפעלת בית קפה בפארק תל-יהוד, הידוע גם כגוש 9726 חלקות: 42, 43, 44 והסמכת מורשי החתימה של העירייה לחתום על ההסכם וכל מסמך נוסף הנדרש לצורך מימוש ההסכם.

8. אישור הסכמי פשרה לפי סעיף 339 לפקודת העיריות (נוסח חדש).

9. אישור מחיקת חובות לפי סעיף 338 לפקודת העיריות (נוסח חדש).

10. אישור מועצת העיר להחזיר לוועדת המכרזים לדיון נוסף, את מכרז פומבי 30/2023 שירותי ייעוץ, ניהול ופיקוח על עבודות שיפוץ, בינוי ותחזוקה.

11. אישור מועצת העיר להחזיר לוועדת המכרזים לדיון נוסף, את מכרז פומבי 30/2023 שירותי ייעוץ, ניהול ופיקוח על עבודות שיפוץ, בינוי ותחזוקה.

<u>פרוטוקול</u>

סעיף מס' 1 - דבר ראש העיר

<u>אמנון סעד:</u> ישיבת מועצה מן המניין, 5/24. על סדר היום, תתרגלו, אני לא מתכוון לעשות לכם חוגי בית. מה שכן, אם בדבר ראש העיר נגיד שאנחנו נושאים תפילה לשלום חטופינו, שלום חיילינו, לפצועים. אינשאללה, בעזרת השם, הסיפור הזה ייגמר לטוב. ולא נצטרך לראות עוד הלוויות. ולא נצטרך לראות עוד צער. וזה דבר ראש העיר.

<u>ויקטור ג'נח:</u> גם על דוד לוי צריך להגיד כמה מילים.

<u>אמנון סעד:</u> לזכרו, באמת הוא פורץ דרך, אתה צודק.

<u>ויקטור ג'נח:</u> הוא משלנו.

<u>אמנון סעד:</u> אז בתור איש ליכוד, אולי אתה תגיד משהו?

<u>ויקטור ג'נח:</u> אמרו יותר מדי דברים לא טובים היום עליו.

<u>אמנון סעד:</u> לא נכון.

<u>יעלה מקליס:</u> אמרו הרבה דברים טובים.

<u>ויקטור ג'נח:</u> על העבר שלו.

<u>אמנון סעד:</u> אני אגיד לך משהו-

<u>ויקטור ג'נח:</u> ההספדים טובים.

<u>אמנון סעד:</u> טוב, נגיד משהו. חלוץ, פורץ דרך, למרות שהוא עבר באמת, לעגו לו, כל אחד חטא בבדיחות דוד לוי בשנות השמונים, אבל הוא בא מאיפה שהוא בא והוכיח שאין תקרת זכוכית, ואפשר לפרוץ אותה. והוא עשה הרבה דברים טובים. וכיבד, אפשר להגיד, את פלג מסוים בעם שבזמנו לא היה לו כל כך, בא לידי ביטוי.

סעיף מס' 2 - אישור מועצת העיר לרשימת תב"רים מותנית הכנסה כנגזרת מתוכנית תב"רים תלת שנתית, לשנים 2024 - 2027

אמנון סעד: דברי הסבר. העירייה נערכה והכינה במסגרת בניית תוכנית העבודה בתקציב לשנת 2024 גם תוכנית פיתוח. אופק. בינוי ושיקום רב שנתי לשנים 2024 עד 2027 מותנית הכנסה מתאימה אשר למימושה הוכנה רשימת תב"רים והסבר לגבי כל תב"ר. התב"רים המיועדים לפתיחה לשנים 2024-2027 מותנים במקור תקציבי עתידי כגון היטלי פיתוח והיטל השבחה. חלף היטלי השבחה. תקצוב תשתיות על באמצעות רמ"י במסגרת הסכם הגג והרשאות פיתוח לרבות ישן מול חדש, מבני ציבור, משרדי ממשלה, בדגש על משרד החינוך לבניית מוסדות החינוך השונים וקולות קוראים. תוכנית פיתוח מקיפה זו מסמנת את היעדים והמטרות של הפיתוח והבינוי החדש לשנים הקרובות, ומהווה נדבך מבני חשוב בסימן היעדים והבאת כלל אגפי העירייה באמצעות תוכנית העבודה המשולבת, ותוכנית הפיתוח להשגת אותם יעדי פיתוח ובינוי. מסגרת התב"ר המאושרת באישור הזה מהווה מסגרת מקסימום, והגדלתה תצריך אישור מועצה נוסף. העירייה יכולה להקדים פתיחת התב"ר או לחרוג מהתכנון המפורט וזאת בהתאם לצרכים, סדרי עדיפות, היתכנות תקציבית ושיקולים הנדסיים וניהוליים. יש את נספח א' ויש את נספח ב' שזה פרוטוקול ועדת הכספים. אני לא יודע כמה היה בקדנציות הקודמות, תב"רים וועדת כספים, אבל הפעם בהמלצה של רוני חלמיש, אחרי שאישרו את תקציב התב"רים הראשון ללא ועדת כספים, אז רוני המליץ שכל התב"רים יעברו דרך ועדת כספים וזה מה שאנחנו עושים. אתם רוצים להגיע רגע לנספחים? אני אגיד משהו כללי. בסך הכל, אם אמרתי ביום חמישי שאין לי כל כך טביעות אצבע ולא יכולה להיות לי גם טביעת אצבע על התקציב השנתי השוטף, פה בעצם כמעט, גם אני הייתי מוגבל פה בחזון שלי, ובסך הכל הגיע מהאגפים סכום של כמעט שבע מאות מיליון שקל, שבע מאות או יותר גיל?

גיל סימנהויז: שבע מאות שמונים מיליון שקל.

אמנון סעד: שבע מאות שמונים מיליון שקל מאגפים, כל אחד רצה לממש את התוכניות שלו, גם אני רציתי לממש. וזה לא אפשרי. מה שכן עשיתי, בעצם כמעט, פשוט שיניתי סדרי עדיפויות, כדבר ראשון שהצבתי כיעד זה שבינואר 25, או ככל כמה שיותר קרוב לינואר 25, נתחיל כבר בהריסה ובבנייה של הספרייה החדשה.

ברק עטרי: איפה הספרייה הולכת להיות?

אמנון סעד: איפה שהספרייה הישנה.

ברק עטרי: באותו מקום?

אמנון סעד: כן.

ברק עטרי: אוקיי.

אמנון סעד: יש דברים נוספים, כגון בית ל"בני עקיבא", ל"צופים", שיניתי קצת סדרי עדיפויות בגלל שבית ל"צופים" יש כרגע, ואנחנו הולכים לבנות כזה בשכונת "גדות" החדשה, אז אנחנו לא יודעים בדיוק איזה גודל נצטרך פה ומתי נצטרך את זה, אולי לצרכים ציבוריים אחרים, ולכן עשיתי תיעדוף, שכנראה "בני עקיבא" יהיו הראשונים שיהיה להם בית. זה שני הדברים היחידים שאני עשיתי בתוך הדבר הזה. את כל שאר הבקשות שהגיעו מהאגפים, גיל תיכלל את זה, ואם מישהו רוצה לשאול שאלות, ישאל מול גיל. גיל פה. אנחנו נענה על כל השאלות.

ברק עטרי: אז אני אתחיל מזה שאני אשאל אותך, כי אתה אמרת שאתה רצית את "בני עקיבא".

אמנון סעד: כן.

ברק עטרי: החלטת לקדם אותו.

אמנון סעד: כן.

ברק עטרי: "בני עקיבא" לפי מה שאני יודע, היה תכנון שהוא יהיה מאחורי הכיבוי אש.

אמנון סעד: כן.

ברק עטרי: זאת אומרת, שם היה אמור להיות "בני עקיבא", בית הכנסת של הנחמנים ובית הכנסת של האתיופים.

אמנון סעד: כן.

ברק עטרי: אני מבין שאתה רוצה להזיז אותו משם?

אמנון סעד: לא את הכל, רק את "בני עקיבא".

ברק עטרי: אוקיי, ומה עם כל התכנון שהיה לגביו? הושקע איזה שש מאות אלף שקל, איפה יהיה "בני עקיבא"?

אמנון סעד: הושקע שש מאות?

ברק עטרי: על התכנון, היה תב"ר בכל אופן.

אמנון סעד: כן, צריך כסף לדברים האלה. חלומות זה על הכיפאק, אבל צריכים להיות פרקטיים.

ברק עטרי: אוקיי, לאן יעבור "בני עקיבא" אם לא יהיה שם?

אמנון סעד: אנחנו, כשאני אחליט איפה הוא יהיה, אז אני אודיע לכם. אמרתי שעכשיו זה עבר עדיפות ממקום שלישי למקום שני.

ברק עטרי: אוקיי, אז אם זה עבר עדיפות, ובאמת אני שואל, אמנון, הרי אתה לא יודע איפה אתה הולך לעשות את זה. כרגע אין מידע איפה זה הולך להיות.

אמנון סעד: לא, לא, יש לי רעיונות, אני פשוט לא רוצה להגיד סתם באוויר. כשזה יקרה, אני אגיד איפה אני מציע.

ברק עטרי: אבל בסופו של דבר אנחנו הולכים להצביע פה על משהו שאנחנו לא יודעים. אולי אתה רוצה, סליחה שאני אומר לשים את זה מתחת לבית שלי? בסדר, הנה, עכשיו אני, אולי.

אמנון סעד: בסדר, יכול להיות.

ברק עטרי: אולי מתחת לבית של רוטמן.

אמנון סעד: לרוטמן אין מקום מתחת לבית.

ברק עטרי: אצלם אין מקום.

אמנון סעד: אצלך יש.

ברק עטרי: ארמון כזה גדול.

שמואל רוטמן: יש לי אישור למרתף, דרך אגב. כן, ואני צריך לשלם היטל השבחה.

<u>אמנון סעד:</u> אמרתי, אני חוזר ואומר לך, יש תוכניות, אנחנו עוברים עליהן עכשיו. אני אעשה, התיעדוף שלי הוא, אמרתי לך, העליתי את זה ממקום שלוש למקום שתיים את "בני עקיבא". לא בטוח שיש לה, אני גם מזכיר לך, אם אתה לא יודע, שהמיקום הקודם של "בני עקיבא" היה חניון ברסלבים, הוא היה תלוי תקציב.

<u>ברק עטרי:</u> הכל פה תלוי תקציב, אין פה שום דבר שהוא לא תלוי תקציב. הכל פה זה תלוי תקציב.

<u>אמנון סעד:</u> אז הנה, אז אתה רואה? זה אותו דבר בעצם. אז מה אתה אומר? שזה אותו דבר.

<u>ברק עטרי:</u> אז בסדר, אבל עדיין-

<u>אמנון סעד:</u> אז אני אומר לך, אז אני מסביר לך, אז אני אגיד עוד פעם. תכננו מה שתכננו, יכלו לתכנן גם משהו בגודל, לא יודע מה, צריך בשביל זה כסף. אני עושה רה-תכנון, תכנון מחדש, ואני מוצא מקום ל"בני עקיבא". כסף לשריין לו.

<u>ויקטור ג'נח:</u> אני יכול להגיד לך שזה יהיה ביהוד.

<u>אמנון סעד:</u> לא, לא, ויקטור, ויקטור.

<u>ברק עטרי:</u> זה שזה יהיה ביהוד, אנחנו יודעים.

<u>אמנון סעד:</u> שאלת אותי, אני אענה לך. עזוב בדיחה. אני פה.

<u>ברק עטרי:</u> לא בדיחה, זה רציני מאוד.

<u>אמנון סעד:</u> לא, אני אומר עזוב בדיחה של ויקטור.

<u>ברק עטרי:</u> בסדר.

<u>אמנון סעד:</u> שאלת, אני עונה לך.

<u>ברק עטרי:</u> ועכשיו אני שואל, למה לא להוציא תב"ר על תכנון מיליון שקל עכשיו, כשבעתיד יהיו תוכניות באמת. אז אני לוקח את התוכניות, אולי עולה 5 מיליון, אז נוציא תב"ר על 5 מיליון.

<u>אמנון סעד:</u> יש פה, כתוב פה כמה.

<u>ברק עטרי:</u> כרגע רשום 4 מיליון.

<u>אמנון סעד:</u> נכון, זה המקסימום.

<u>ברק עטרי:</u> אז עדיין זה המקסימום, אני מבין שזה המקסימום.

<u>אמנון סעד:</u> אז למה אני אוציא 5 מיליון?

<u>ברק עטרי:</u> אז אני מבין שזה המקסימום שלך כי התוכניות משתנות, המחירים עולים ויש פה תב"רים, יש פה תב"רים שהם עלו ב 2-3 מיליון שקל, כמו במבנה לשירותים החברתיים, נכון?

<u>אמנון סעד:</u> נכון, שם זה בגלל ששיניתי. שם בגלל ששיניתי את הקומה התחתונה, זה עלה יותר.

<u>גיל סימנהויז:</u> לא רק, לא רק.

אמנון סעד: לא רק, כן, היו שינויים. אז אם זה יעלה יותר כסף, אנחנו נעשה.

ברק עטרי: אז זה מה שאני אומר, למה אנחנו לא הולכים צעד אחרי צעד? למה?

אמנון סעד: זה צעד אחרי צעד. משאיר מסגרת כללית, אני אומר לך מה התיעדוף שלי. מכיוון שיש כבר בעיר, אני אחזור על זה עוד פעם, יש כבר בעיר מקום של ה"צופים", מקום גדול, וצריך להעביר אותו, יעלה המון כסף, ואנחנו מתכוונים לבנות ב"גדות" מבנה ל"צופים", אז צריך לראות כמה מתוך יהוד הוותיקה, כמה מתוך מערב יהוד יגיעו ל"גדות", כמה ילכו, ולפי זה אנחנו נתקצב את המקום החדש.

ליאור גלבוע: מה שברק שואל, הוא מנסה להבין את חווית ההצבעה על הנושא של תב"רים. זאת אומרת, עד כמה אתה מקבל באמת מידע על הכסף שאתה מאשר? אני אתן לך דוגמה, כתוב פה הוספת שני מגרשי ספורט. איזה ספורט? איך זה נראה? ועל מה אנחנו מדברים, על טניס? על מגרשי כדורגל מאה מטר?

אמנון סעד: בדרך כלל זה כדורגל, בדרך כלל זה כדורגל.

ליאור גלבוע: מדברים על מגרש פה בסדר גודל של המגרש כדורגל שיש בסביונים?

שמואל רוטמן: קט רגל, קט רגל.

ליאור גלבוע: מה מקובל שם?

אמנון סעד: לא, יש בקשה מצד אגף הספורט, מחלקת הספורט.

ליאור גלבוע: אגב, אני מברך, כן?

אמנון סעד: לא, בסדר, אני לא אומר שאתה לא מברך. יש בקשה לייצר עוד מגרשים נוספים.

ליאור גלבוע: מן הסתם.

אמנון סעד: מן הסתם, כי חסר ויש דרישה של המשבצות, גם, זה בדיוק באותו אופן, יש משהו בתכנון, כשיהיה תכנון קצת יותר מתקדם, אני אביא אותו לפה. זה לא שעכשיו אני אומר, בואו תשמעו, תאשרו לי תב"רים ואחר כך אני אעשה את זה איפה שאני רוצה. יש מחשבה, יש באמת מחשבה.

ליאור גלבוע: אז על מה מדובר? איפה זה ואיך? תשמע, אני אתן לך דוגמה, אני, כמו שאתם יודעים, אני מאוד מאוד מעריך את משחק הטניס. חושב שזה משחק אדיר, מחקרים הוכיחו ששחקני טניס חיים עשר שנים יותר, שזה לא מתאים, לא דומה לשום ספורט אחר.

משה מגן: תגיד את זה לשכן שלי.

ליאור גלבוע: מי מהם?

משה מגן: כהן. מת צעיר.

ליאור גלבוע: הכל זה סטטיסטיקה, הכל זה סטטיסטיקה. אז אני רוצה לדעת האם יש פה מחשבה בתוך שני מגרשי הספורט האלה-

אמנון סעד: לא.

ליאור גלבוע: לא יהיה טניס?

אמנון סעד: לא, כי אנחנו קיבלנו את הדרישה הזאת מאורנית, והיא צריכה לייצר שני מגרשים, אחד זה 8 על 8. איפה היא, פה?

גיל סימנהויז: מגרשי (לא ברור)

אמנון סעד: כן, ועוד איזה מגרש של קט רגל, שיש עליו תקצוב, אבל הוא עבר כמה סבבים פה.

ליאור גלבוע: זאת אומרת, זה שני מגרשי קט רגל? על זה מדובר?

אמנון סעד: כן.

ליאור גלבוע: אוקיי, ואין לנו, איפה-

ברק עטרי: וזה לכלל הציבור?

אמנון סעד: אז אני אגיד לך.

ברק עטרי: או שזה יהיה לאגודות "מכבי" ו"הפועל"?

אמנון סעד: קודם כל זה ישרת-

ברק עטרי: באמת אני שואל, הוא יהיה פתוח לכולם?

שמואל רוטמן: זה של העירייה.

ברק עטרי: ברור לי שזה של העירייה. השאלה אם כל תושב, כל חייל שחוזר מהצבא יוכל לבוא לשחק, או שזה יהיה כמו במתנ"ס, וזה בסדר, עוד פעם, השאלה מה זה יהיה?

אמנון סעד: אני אענה לך. ככל שאנחנו נייצר יותר מגרשי ספורט, יהיו יותר מגרשים, יותר שעות זמינות לציבור הרחב, זה מה שאנחנו רוצים להגיע.

ברק עטרי: אני מבין מה אתה-

אמנון סעד: אז אני אומר, העדיפות היא לקבוצות הייצוגיות, כן.

ברק עטרי: אוקיי.

אמנון סעד: כן.

ברק עטרי: בסדר.

אמנון סעד: אם אני, דווקא שם יש לי איזשהו רעיון, ואנחנו בודקים אותו עכשיו מול החברה הכלכלית, שמגרשי הספורט האלה יהיו בשכונה החדשה, במגשימים, כמה שיותר קרוב לשכונות מכב"י, ושם זה יהיה גם נגיש לשחקנים, לילדים, כאלה שרוצים לשחק אחרי הצהריים, במזרח יהוד.

ברק עטרי: אבל אחר הצהריים זה מה שקורה, הקבוצות הגדולות מתאמנות. זאת אומרת, באמת כלל הציבור לא יכול להשתמש בזה.

אמנון סעד: אז אני עוד פעם אומר לך, אתה קובע שלא, אני אומר שכן. אתה קובע שלא-

ברק עטרי: אני לא קובע שלא.

אמנון סעד: אני אומר שכן. כי אתה אומר אני לא יכול לשחק. אז אני אומר לך עוד פעם, אחרי שישובצו כל הקבוצות הייצוגיות, יהיה גם מגרש גם לשחקנים שירצו לשחק בכל מיני מסגרות אחרות, זה יפתח עוד שעות מגרש לכלל הציבור. מה שיש היום לא מספיק.

ברק עטרי: הלוואי.

אמנון סעד: כן.

ברק עטרי: הנה, אני אמרתי.

ליאור גלבוע: אז רגע, אז ההנחה היא שבשלוש השנים הקרובות, השכונה הזאת כבר תיבנה?

אמנון סעד: גם אם לא תיבנה כולה, לפחות החלק המערבי שלה, החלק הדרום המערבי שלה, שקרוב למחסן של העירייה, אני יכול כבר שם לתכנן. אני ביקשתי שיזהו לי את זה, שיבדקו לעומק, ואם כן, זה יקרה מהר.

ליאור גלבוע: אחלה מיקום.

אמנון סעד: כן.

ויקטור ג'נח: זה כאילו אחרי המחסן שלנו?

אמנון סעד: בדיוק. מה זה שלנו?

ויקטור ג'נח: מול מוהליבר.

אמנון סעד: כן.

ויקטור ג'נח: יפה.

אמנון סעד: כן, איפה שהיום התחילו לעבוד על גינת הכלבים, קצת מאחורה, כן.

ויקטור ג'נח: על גינת הכלבים. יפה.

אמנון סעד: תשמע, זה עתודת קרקע שאפשר להשתמש בה. תראה, חשבתי גם שם על אופציה לעשות שם את "בני עקיבא". אבל מסתבר שאנחנו לא יכולים לעשות את זה על מגרש ירוק, את הכדורגל כן אפשר לעשות מבלי לקדם את כל שאר התוכנית, עם מבני ציבור בשטח החום זה קצת יותר קשה, ולכן נסוגתי מהעניין הזה. ואז בדקתי מה יש, מה התוכניות יותר, זה שני הדברים שהגדרתי לעצמי שצריכים לקרות מהר. המגרשים האלה, "בני עקיבא" שמפריעים גם לציבור פה ממש מתחת לבית. גם "הצופים", אבל "הצופים" עדיין יש להם כמעט שבעה דונם שהם משרתים אותם, ולכן אלה שני הדברים שאני עשיתי בתוך הדבר הזה, לא המצאתי אותו, פשוט תיעדפתי אותו בצורה אחרת. תכללתי את זה רק בשניים שלושה הדברים האלה, כל השאר הגיע מקצועית ואגפית כאשר גיל תיכלל את זה.

ברק עטרי: אף אחד לא אומר שאין פה לא מקצועי, באמת אמנון.

אמנון סעד: לא, אני לא אמרתי שאתה אומר, לא אמרתי. שאלת אותי שאלה אישית, עניתי לך.

ברק עטרי: בסדר, אני מבין, ואתה אומר, אנחנו פה בסוף, יש פה, אנחנו מדברים פה על 462 מיליון מהתב"ר הזה?

אמנון סעד: כן.

ברק עטרי: ואני מסתכל בתקציב 2023 לצורך העניין, אושר תב"ר על מיליון וחצי למיפוי תשתיות ועמודי תאורה. אז עכשיו נהיית, מבקשים תשתיות ותאורה 10 מיליון פלוס עוד 585 לסקר, אם אני לא טועה.

אמנון סעד: אתה יודע כמה ביקשו פה מחלקת חשמל מאיתנו? אם אתה תשאל מהו?

ברק עטרי: כן.

אמנון סעד: גיל יגיד לך, 40 מיליון.

ברק עטרי: 40 מיליון?

אמנון סעד: כן. תראה, זו תוכנית עבודה. אתה אומר לצוותים שלך, תקשיבו, בואו תגידו לי מה תוכנית העבודה שלכם לשלוש שנים. מה אתם צריכים כדי שהחלומות שלכם יתממשו במסגרת התקציב שאנחנו יכולים לתקצב. זה תקציב מקסימום, אנחנו לא יודעים אם אנחנו נגיע אליו, אנחנו רוצים בשאיפה, כשתהיה לנו תוכנית, מותר לנו לחלום. אני מקווה שאנחנו נעשה שבעים, שמונים-

ברק עטרי: אבל בסוף אנחנו רוצים ביצועים. בסוף אתה אומר, נתת עדיפות ל"בני עקיבא". אני מאמין שכמו שאתה אומר, בעזרת השם, ינואר 25, זה מה שאני רוצה להאמין-

אמנון סעד: לא.

ברק עטרי: אתה יודע מה?

אמנון סעד: לא "בני עקיבא" ינואר 25, אמרתי ספריה.

ברק עטרי: אז ספריה. אז בוא נגיד ככה, אתה יודע מה? סוף 25.

אמנון סעד: לא, אני לא, פה לא נקבתי במועד.

ברק עטרי: לא נקבת במועד, אני אומר, נקבת את זה כעדיפות שנייה. זאת אומרת מבחינתי זה קודם כל בעדיפות. זאת אומרת, אתה נותן לזה קדימות. זה מבחינתי הדבר הראשון, בין הראשונים שיעשו. נכון? זה מה שאתה אומר?

אמנון סעד: זה מה שאני אומר.

ברק עטרי: בפועל יש פה כל כך הרבה דברים שכאילו, מתי הם ייכנסו, איך הם ייכנסו? כאילו, יש פה, איך אתה אומר? הרבה חלומות.

אמנון סעד: אז בגלל זה, זה תלוי תקציב. כל שאר הדברים המקצועיים, תעבור על מה שאתה רוצה, גיל יענה לך על הכל. הוא הכין את התקציב הזה יחד עם גל.

ברק עטרי: בסדר, זה שהוא הכין זה בסדר.

אמנון סעד: כן, אז בבקשה תשאל, אנחנו פה.

ברק עטרי: אני שואל, אתה רואה.

אמנון סעד: כן.

ברק עטרי: אני שואל.

אמנון סעד: בסדר גמור. גם אני שאלתי פה הרבה שאלות.

ברק עטרי: נכון, לומדים בסוף.

שמואל רוטמן: אם לא תשאל, איך תדע?

ברק עטרי: אז יש פה, אז כנראה את כל השאלות אני אצטרך לשאול את גיל.

אמנון סעד: אם תרצה לשאול אותי-

ברק עטרי: כי אתה חשבת רק על נהגים, כל השאר זה גיל תכנן. הוא אסף מכל המחלקות, סליחה, והוא-

אמנון סעד: זה מופיע אגב, יש חלק מהדברים שמופיע גם בתב"רים אחרים.

ברק עטרי: נכון, כאילו יש פה תב"רים שחוזרים על עצמם.

אמנון סעד: כן.

ברק עטרי: אנחנו אישרנו עכשיו 4 מיליון לטובת ה-

גיל סימנהויז: אני אעשה סדר.

ברק עטרי: מוהליבר וזה, ועוד פעם יש פה תב"ר.

גיל סימנהויז: נעשה סדר.

אמנון סעד: אבל תשאל נקודתית אם יש משהו, או שאתה רוצה סקירה ממנו?

ברק עטרי: לא, נקודתית אם הוא יעבור אחד אחד-

אמנון סעד: בואו נעשה סדר. הוא לא יעבור אחד אחד.

ברק עטרי: נו, ברור, אז אני לא רוצה גם לעכב את כולם. ומצד שני-

אמנון סעד: גיל?

הדר מימון: לא, למה? יש לנו פה רק שלוש שאלות.

ברק עטרי: אתה נהיית כוכב בתקופה האחרונה. אני אומר לך. תלמד חצי ממה שלמדתי. בסדר?
אבל אלף עצים הוא ישתול.

אמנון סעד: גיל, תן איזה סקירה קצת רחבה, ואחר כך אם יהיה לו מה לשאול הוא ישאל. דרך אגב, לא רק אתה פה, יש עוד אחרים.

ברק עטרי: בסדר.

אמנון סעד: אולי גם להם יש שאלות.

יעלה מקליס: היה לנו את כל השאלות.

אמנון סעד: אה כן? העברתם אותן למחר?

יעלה מקליס: לא, הוא גומר לנו את הכל.

אמנון סעד: אה, אתה גומר להם את השאלות.

ברק עטרי: שישאלו.

אמנון סעד: לא, מה אתה עושה? איך שמתחילה הישיבה, אתה מצביע ראשון. לא נעים לי, אני אומר בסדר. אני פונה אליך. אבל אתה יודע, בפעם הבאה יש קדימות לה, כי Ladies First, אז קח את זה בחשבון.

ברק עטרי: סגור.

אמנון סעד: יאללה גיל.

גיל סימנהויז: טוב, ערב טוב. קודם כל, להסביר שמדובר בתוכנית פיתוח ובינוי תלת שנתית. ולמה חשוב להציג תוכנית כזאת? כי בסוף אגפי העירייה צריכים שיונח להם איזשהו מצפן שעל פיו הם יעבדו. בסדר? אפשר לתכנן הרבה דברים במקביל, ובסוף כשאתה בא לבצע, אז אין לך כסף לבצע כי הוצאת את הכסף על התכנון. בסוף גם היכולות שלנו מוגבלות גם מבחינה תקציבית וגם מבחינת כוח אדם. אי אפשר להריץ כל כך הרבה צוותי תכנון במקביל, ולכן צריך לתעדף. כמו שאמר ראש העיר, הבקשות הראשונות הסתכמו לסכום של 780 מיליון שקל, שכל הבקשות הן לגיטימיות. אף אחד פה לא הביא איזושהי בקשה שהיא מופרכת. לדוגמה, הנושא של החשמל, שראש העיר דיבר עליו, יש לנו הרבה מאוד רחובות שהתאורה בהם מבוססת על עמודי מתח של חברת החשמל. עמודי מתח של חברת החשמל, המרחקים ביניהם הם גדולים, ואם אנחנו רוצים לעבור לרשת עצמאית, כלומר לשים עמודים כמו שלנו, כמו שיש ברחובות אחרים, במרחקים קטנים יותר, תשתית של רחוב כזה זה בערך בין 8 ל- 10 מיליון שקלים. אז 40 מיליון שקלים זה לא סכום מופרך. בסוף זיהה מנהל מחלקת החשמל ביחד עם שגיא, מנהל אגף איכות וסביבה, רחובות מרכזיים שבהם יש לנו בעיה של תאורה, והכניס את הרחובות האלו לתוך הרצון שלו לבצע אותן בשנים הקרובות, ואני אומר, בסוף מתוך ה-40 בדוגמה הספציפית הזו, נכנסו 10 מיליון. למה? כי לרשום פה 780 מיליון שקל כשאנחנו לא יודעים להציב מקורות הכנסה מאחוריהם, זו תוכנית שהיא תוכנית בעלמא. מבחינת התוכנית הזו, היא תוכנית שיש לה ישימות, וידבר רגע הגזבר על הנושא של מקורות ההכנסה, ואז אני אעבור ואסביר.

גל לניאדו: טוב, התוכנית הזאת היא תוכנית תלת שנתית בעצם, מותנית הכנסה. אנחנו כאן, חילקנו לכם את זה כאן בחומר, נתנו לכם את המקורות האפשריים בעצם למימון התוכנית הזאת בשלוש שנים הקרובות. כשאני אומר את ה-שלוש שנים הקרובות זה בעצם עד אמצע 27, תשימו לב, אנחנו באמצע השנה, כן? אנחנו לא מתחילים את השנה עכשיו, זה 24. אז המקורות בעצם זה קודם כל תב"ר מבנה ציבור רוב הגדול בעצם, 35 מיליון שקלים. שזה כסף שכבר נמצא למעשה בקופה. בסדר? זה תב"ר קיים שנמצא בקופה. עוד יש לנו הרשאות של משרד החינוך, עוד 101 מיליון שקלים, שאם כל מבני החינוך האלה בעצם נקבל עליהם הרשאות, סך ההרשאות פה יסתכם ב- 101 מיליון שקלים.

ברק עטרי: גל, איפה אתה, אם אפשר לדעת?

גיל סימנהויז: בטבלה בעמוד האחרון, יש לכם את הסימן, 443,319 סך הכל עלות פתיחה, ומתחת לזה יש מקורות מימון עתידיים. נספח א'.

גל לניאדו: אנחנו צריכים להגיע בעצם למימון של 442 מיליון שקל, שזה בתוכנית תב"רים התלת שנתית מותנית הכנסה 428 מיליון שקל, ועוד תב"רים שאושרו כבר בעבר, ואנחנו צריכים עדיין לממן אותם, שאנחנו לקחנו את זה בחשבון, עוד 14.7 מיליון שקלים. סך הכל, לחפש מקורות ל- 442 מיליון שקל. בסדר? כולם בטבלה? אז בעצם יש לנו כאן את המימון המשוער של "גדות" 35 מיליון שקל, שזה למעשה כבר כסף בקופה. זה כבר קיים. זה רק הכסף שאנחנו שריינו אותו, ייעדנו אותו והוא קיים, והוא הולך למבני חינוך שנמצאים בתוך הטבלה הזאת של רובע "גדות". יש שם בתי ספר, גני ילדים, מבנים של רובע "גדות". הרשאות משרד החינוך, עוד 101 מיליון שקל, שוב פעם אני אומר, הסבירות שנקבל את כל המבני חינוך האלה היא סבירות לא גבוהה. עוד מעט המנכ"ל ידבר על זה. אבל אם נקבל את כולם, אז זה 101 מיליון שקלים הרשאות, זה הסדר גודל.

ברק עטרי: אם.

גל לניאדו: כן, ברור. יש לנו עוד, מתוך ההסכם גג יש כאן תב"רים, המון תב"רים שהמימון שלהם הוא אמור להיות בעצם מהתשתיות על, לפי ההסכם גג מרמ"י, סדר גודל של כ- 58 מיליון שקלים. זה מקור מימון בעצם שהוא מתוך הסכם הגג. יש לנו כאן עוד סבירות להרשאות ממפעל הפיס ומשרד הספורט. אולמות ספורט, זה דברים שאנחנו נעשה עם מפעל הפיס, עוד 3 מיליון שקלים. אני כאן הכנסתי לכם את ויצמן אשכנזי, אולי נדלג על זה רגע, כי אני רציתי רק, השארתי אותו כנראה כי לא הכנסנו את ההוצאות בגין פיתוח ויצמן אשכנזי, ולכן גם לא הכנסנו הכנסות מתוך אותו מתחם, בסדר? יש כאן השבחה מאפריקה ישראל שצפויה להגיע לעירייה לכשאפריקה ישראל יוציאו היתר בנייה ראשון. סדר גודל של כ- 100 מיליון שקל, שמתוך זה אנחנו 60 מיליון שקלים, אנחנו מייעדים לרשימת תב"רים הזאת. 40 מיליון שקלים אנחנו מייעדים לרובע "גדות". שימו לב, אנחנו כאן נזהרים, לא לוקחים את כל הכסף, לתוך הרשימה הזאת, מה שנקרא. ויש לנו כאן את מוהליבר, הכנסנו פה גם את צד ההוצאה, אז גם את צד ההכנסה, אומדן היטלי פיתוח 90 מיליון שקלים. אומדן ההשבחה ממוהליבר שזה אומדן השבחה מופחת של 25 אחוז, שזה 22 מיליון שקל. יש לנו כאן נושא של פיצוי בגין הריסת ארבעה גני ילדים במוהליבר, שהיזם אמור לפצות אותנו ב 7 מיליון שקלים לכשזה יוסדר מול היזם. על פניו זה הוסדר, אבל זה כרגע זה, 7 מיליון שקלים.

יעלה מקליס: זה כולל מע"מ.

גל לניאדו: כן, זה כולל מע"מ. הכל כאן כולל מע"מ. אני מזכיר, מע"מ אצלנו, אצלנו מע"מ זה הוצאה, כן? אז כל ההכנסה היא כוללת בעצם את ה-
אנחנו צריכים לממן את ההוצאה כולל המע"מ, בסדר? כל המספרים כבר עם מע"מ.

ברק עטרי: רק שנייה, במקום הגנים האלה אמורים להיבנות שם גנים אחרים?

גל לניאדו: כן. כן, והמבנה בפנים, המבנה בפנים, המבנה הזה ברשימה. המנכ"ל יעבור על זה ויציג לכם אותו. יש לנו היטלי פיתוח משני מבני תעסוקה של תעשייה אווירית שהם מקימים פה. אחד הם כבר שילמו, ואחד אנחנו מצפים שהם ישלמו עד סוף השנה. יש לנו חלף השבחה משיווק נוסף ברובע "גדות" של 416 יחידות דיור, למעשה כבר שווק חצי מזה, וכבר הסכום הזה פחות או יותר נכנס, ייכנס עוד שלושה, ארבעה חודשים, רק מהשיווק של חצי מזה. גם כי אנחנו משריינים ארבעים אחוז למבנים חדשים בשכונה חדשה, לא העברנו את הכל לבפנים. מענק ישן מול חדש, גם כן בהתאם להסכם הגג, הוא עוד 1.2 מיליון שקל. חלף השבחה משיווק שאנחנו מקווים מאוד שיצליח בהמשך השנה, משיווק תעסוקה ברובע "גדות".

אמנון סעד: יצליח.

גל לניאדו: עוד 60% מזה זה 7.2 מיליון שקל. שוב פעם, שימו לב, אני שם לכם כאן הערה, תשימו לב שכל דבר שקשור לרובע "גדות", אנחנו גם משריינים ולוקחים חלק מהסכום ולא מכניסים כאן לרשימת תב"רים ואומרים, טוב, אנחנו נשמור את זה לשכונה החדשה, שימו לב. כמו שעשינו גם בעבר.

אמנון סעד: לא מכניסים את מלוא ההכנסה לתוך התקציב הזה.

גל לניאדו: בדיוק, 60%.

אמנון סעד: לוקחים חלק ממנו כדי לשריין את זה לשכונה החדשה.

גל לניאדו: במבנים שאולי יצוצו שם ולא ברשימה פה, נכון. יש לנו עוד בניין שלוש, מתחם השלושה, שאנחנו יודעים שהוא אמור להוציא היתר בהמשך השנה. סביר שיוציא בהמשך השנה. עוד 3.5 מיליון שקלים, וההסכם שראש העיר יכול גם לדבר עליו, שנחתם פה לאחרונה, הסכם הבנות עם משרד השיכון, דיברנו על זה גם בוועדת כספים.

ברק עטרי: זה יותר מ 12.

אמנון סעד: בערך 14.

גל לניאדו: עוד 12 מיליון שקל לשנה. מענק ממשרד השיכון שאנחנו צופים שיגיע להיתרים במוהליבר, בסדר? סך הכל 432 מיליון שקל הכנסות, שאנחנו מקווים שייכנסו לנו לקופה, וככל שהם ייכנסו, אנחנו נפתח את התב"רים פה שברשימה.

אמנון סעד: אתה רוצה לשאול משהו, ברק?

ברק עטרי: כמה כסף יש עכשיו? עזוב עתידי. עכשיו, תכלס, כמה יש לנו עכשיו, תכלס?

גל לניאדו: תכלס עכשיו בקרנות הרשות יש סדר גודל של 18-19 מיליון שקלים. פנוי, פנוי הכוונה.

שימי בונפיל: עוד כסף שהוא צבוע.

ברק עטרי: אז אנחנו יכולים לעשות את "בני עקיבא" כבר.

שימי בונפיל: עובדים על זה בכל הכוח.

גל לניאדו: אתה שואל אותי כמה כסף, אתה לא שואל אותי, יש גם כל מיני דברים שאנחנו צריכים לעשות.

אמנון סעד: יש כרית תמיד שלא נוגעים בה, זה מה שנקרא ניהול סיכונים.

גל לניאדו: בדיוק.

אמנון סעד: אתה לא נוגע בכסף הזה, אתה מחכה לשיווקים, לדברים אחרים שיקרו, ויקרו. אנחנו מתירים הרבה פלונטרים בהתחדשות עירונית. אני מניח שזה יתקדם מהר ויהיה לנו הכנסות נוספות, מה שגל לא לקח בחשבון, ובצדק. לגבי מה ששאלת, שר השיכון, יש פול של 120 מיליון שזה לא שאתה מקבל שישית ממנו. אם אנחנו מגיעים מה- 600 תוספתיות, זאת אומרת, הרסת 300 יחידות, בנית 900, יש לך 600, על ה 600 הראשונות אנחנו מקבלים 20 אלף, יש פה 12 מיליון. אבל אחר כך אם נעשה עוד 600, זה כבר כפול 30. אז זה עוד 18 מיליון. וזה מירוץ מ-, זה לא מחולק עכשיו לשש רשויות, ה-120 מיליון, זה מי שמגיע מהר. ככל שנוציא יותר היתרים, ככה אנחנו נשיג את כל הרשויות שמתחרות איתנו. אנחנו נמצאים במצב לא רע, אנחנו מאיצים את זה, עושים כל מיני דברים כדי שבאמת אנשים יעזבו את הבתים שלהם בקרוב, וחלק כבר יהיה היתרי בנייה למרתפים וכל מיני דברים כאלה, ואז ה- 600 האלה, אגב, יש אחר כך עוד 600, אם אנחנו נגיע ל- 1800 אז זה כבר, זה יהיה 48 מיליון מתוך ה- מי שיגיע מהר, ייקח את הכסף.

ברק עטרי: אני באמת, אני מנסה להבין עכשיו, לצורך העניין, ויצמן 1,3,5 מתפנים, זאת אומרת, יש שם, אני לא יודע כמה יש בכל-

אמנון סעד: לא, אבל זה רק עכשיו מתפנה, היזם בסוף יבנה את הכל במכה אחת.

ברק עטרי: כן, אז בגלל זה השאלה שלי אליך, בגלל שיש לנו כזאת כמות, אתה מאיץ באמת את התוכניות ובסוף אנשים צריכים להתפנות מהבתים שלהם, ובסוף אנשים, סליחה שאני אומר, פה זה 20 ופה זה עוד 40, ופה זה עוד 50, וביהוד, אין פה הרבה מבני נדל"ן פתוחים לאנשים, לתושבים. אז כאילו, מכל זה, באמת אני רוצה שירוץ. אבל לבוא ולרוץ, אתה יודע, ובסוף אני אחפש, לא אני, אבל ההוא בוויצמן 1/3 יחפש, כי הילדים שלו רשומים בבית ספר, הוא יחפש דירה והוא לא ימצא, אז כאילו, אנחנו גם בבעיה.

אמנון סעד: עובדים על זה. תהיה נדידה של 3 שנים החוצה, זה קרה גם באור יהודה כשהם בנו. במקומות אחרים.

שמואל רוטמן: גם במונוסון.

אמנון סעד: גם במונוסון, אנחנו לא יכולים לספק זה, מה בא קודם, הביצה או התרנגולת. צריכים לקדם תוכניות כמה שיותר, כדי שאחר כך תהיה מחסנית לפרויקטים הבאים. הפרויקטים הראשונים יסבלו.

שימי בונפיל: כן.

אמנון סעד: לא רק זה, גם כל מי שעכשיו צועק "התחדשות עירונית", כשיתחילו פה הטרקטורים, ויהיה רעש ויהיה חול, אז יהיו תלונות אחרות, מה לעשות? תשמע, אנחנו יודעים שזה ככה.

שימי בונפיל: וגם לנודדים אנחנו כבר חושבים על תוכנית, אם הם עוברים לעיר אחרת, מי יטפל בהם, מי יהיה בקשר עם ה-

אמנון סעד: כן, משה.

משה מגן: יש לי הערה. אתה עונה בסבלנות לשאלות ויש הרבה שאלות.

אמנון סעד: כן.

משה מגן: במיוחד ברק אוהב את זה. עכשיו, זה דיון מנהלים. אי אפשר להיכנס לפרטי פרטים, ויש הרבה סעיפים. עכשיו אנחנו מתמקדים על משהו, מה שיקרה בסעיפים הבאים, אפילו שהם יהיו חשובים, אנחנו נדלג עליהם, כי יש לנו מגבלת זמן. צריך באמת לנהל את העסק הזה בפרופורציה, לא להיכנס לפרטי פרטים. קיבלנו את החוברת מראש, יכולנו-

ברק עטרי: ברור שקיבלנו.

משה מגן: לעלות הרבה-

ברק עטרי: גם קראתי הכל והסתכלתי, ויש דברים, שמה לעשות, אני לא בוועדת כספים משה, ואני לא מבין, ויש פה תושבים שרוצים להבין ולדעת לאן הכספים שלהם יוצאים החוצה, ובשביל זה אנחנו פה. אני מצטער שאני אומר את זה, אבל ככה אני רואה את זה.

ליאור גלבוע: משה, כל אחד עבר על זה ובחר סעיף אחד, שניים, לשאול שאלה. אנחנו לא מדברים פה על לעבור על מאה סעיפים.

דוד חדד, חבר המועצה נכנס לאולם הישיבות

אמנון סעד: טוב, אני מכבד את מה שאמרת, משה. כאחד ששאל פה הרבה שאלות במשך הזמן, בטח אני לא אגיד למישהו אל תשאל שאלות, ותהיה, ותספק את כל הסקרנות שיש לך. לכן אנחנו מדברים בסבלנות, פה צריך לדבר, זה המקום שמדברים. זה המקום לשאול שאלות, וזה בסדר.

גיל סימנהויז: אני מציע שאני אעבור על זה מהר, ואם יש שאלות-

אמנון סעד: כן, אוקיי, זה מה שאמרנו, תעבור.

ויקטור ג'נח: הכי טוב את ברק להכניס לקואליציה, יהיו שאלות שם.

אמנון סעד: יהיה יותר שאלות, עזוב.

גיל סימנהויז: טוב, אני ברשותכם עובר על התוכנית, אם למישהו יש שאלות אחרי שאני אסביר, כמובן אני אשמח לענות. אני מתאר לעצמי שרוב הדברים כבר יובנו תוך כדי. מבנה לאגף לשירותים חברתיים, יש פה הגדלה של 2,253 מש"ח בעקבות התייקרויות בעלויות הבנייה, מחסור בפועלים בשל המלחמה לצורכי הצטיידות. התב"ר הקודם נפתח לבנייה

בלבד. אם אנחנו חישבנו את התב"רים הקודמים בהתאם לביצוע שהיה נהוג של 5500 שקל למטר בנייה.

לאגף לשירות לתושב ולמנהלת התחדשות עירונית, מיליון וחצי שקל לטובת ההטבות, וכל מה שנדרש. ספריה עירונית 17.5 מש"ח. התחשיב הוא 19.5 מש"ח, יש לנו כסף שהפשרנו מראש, ושמנו בקופה. מבנה ל"בני עקיבא", דיברנו.

יעלה מקליס: גיל, אתה רוצה שנרכז את השאלות אחר כך או אחד אחד? איך אתה רוצה? עכשיו?

גיל סימנהויז: כן.

יעלה מקליס: לגבי המבנה לאגף שירותים חברתיים, הסכום הזה מכסה את כל העלות עד סיום?

גיל סימנהויז: סעיף 4?

יעלה מקליס: סעיף 4, כן.

גיל סימנהויז: 4 כן, כולל הצטיידות.

יעלה מקליס: טוב. והמבנה לאגף לשירותים חברתיים בקומת קרקע היה מיועד לנכס מניב.

גיל סימנהויז: נכון.

יעלה מקליס: והיה תחשיב כלכלי של בניית המבנה על ידי הכנסה. עכשיו, אני מבינה את הרצון לתת מרכז שירות לתושב, השאלה מה השטח של הדבר הזה? איך אנחנו בהתקדמות עם העידן המודרני שהיום בעצם יושב בן אדם עם (לא ברור) ועם בינה מלאכותית ונותן את המענה, ולא צריך הרבה שטח רצפה ואפשר לנצל את זה לנכס מניב? האם הייתה התייחסות לעניין הזה?

גיל סימנהויז: כן, אז כמו שידוע לך, וידוע לכולם, העירייה שוכרת שטחים מבעלות פרטית, כמעט מיליון שקל בשנה אנחנו משלמים לכל מיני שכירויות, שלמעשה אנחנו דנים במקום. בנוסף, בניין העירייה כבר היום צר מלהכיל את השירותים שאנחנו צריכים לתת כאן, בדגש על אגף ההנדסה. עכשיו אנחנו קולטים עוד בודקי תוכניות, ולמעשה כמעט ואין לנו מקום להושיב אותם. עדיין יש פה כמות גדולה של תושבים שמגיעים לקבל שירות, בעיקר בגבייה, בחניה, ביטוח לאומי ומשרד הפנים. הכוונה היא בעצם לייצר את קומת הקרקע, שמחולקת לשני חלקים של 280 מטר מספר עגול, ועוד 64 מטר. 64 מטר חדר קטן מיועד למנהלת התחדשות עירונית ונוכל לפנות את השטח בלוגאנו ולחסוך את השכירות שם, מאחר ובין כה רוב הפרויקטים של ההתחדשות העירונית היא מהמרכז ומזרחה, והשטח הגדול של 280 מטר, גדול יחסית, יועד למחלקת הגביה, לקופה, לביטוח לאומי, כמו שאמרתי, משרד הפנים, רשות החניה, "מי אונו" ופניות הציבור, כולל עמדות זמינות דיגיטליות. כך שמי שיבוא יוכל לקבל בתחנה אחת את כל השירות, במקום אחד, לצד פיתוח השירותים המקוונים, הדיגיטליים. דרך אגב, היום התחדשנו בשירות דיגיטלי חדש של קבלת ארנונה בוואטסאפ, שירות חדשני. אין הרבה רשויות שמבינות בדבר הזה, היום השקנו את השירות הזה. כל תושב שירצה יוכל לקבל חשבון לארנונה שלו בוואטסאפ. זה לצד השירותים הדיגיטליים.

יעלה מקליס: מה קרה עם התוכנית העסקית היפה שעשה (לא ברור)?

אמנון סעד: אני ביטלתי אותה. ביטלתי אותה, זה לא, זה כסף קטן, כמה כסף להכניס? יותר חשוב לאכסן את כל מי שנמצא פה, ואנחנו מביאים עוד בודקי תוכניות ועוד ועוד. אין מקום, זה גם לא הגיוני שנשלם שכירות בלוגאנו ובמקומות אחרים. אז שיניתי את התוכנית. זה לא עכשיו שיש פה איזה מיליונים. כסף קטן שהוא בא על חשבון שירות לתושב, ועל חשבון זה שפה, יהיו פה בודקים ויהיו פה בהנדסה ובכל מיני מקומות שיושבים שלושה באותו מקום. לא

מכבד גם את התושב שמגיע לפה, לא מכבד את העובד. ההחלטה היא שלי, קיבלתי אותה, אני שלם איתה.

יעלה מקליס: זה גם תוכנית עסקית, אבל בסדר.

אמנון סעד: כן.

גיל סימנהויז: מבנה ל"בני עקיבא", דיברנו 4 מש"ח, מבנה ל"צופים" 10 מש"ח.

אמנון סעד: אז זהו, אז רגע. זה מתוקצב פה כמבנה ל"צופים", אבל זה נשאר כמו שהיה, המינוח נשאר כמו קודם. אבל אני לא מתכנן בקדנציה הזאת לבנות בטוח מבנה חדש ל"צופים", אמרתי את זה. אם וכאשר זה ייבנה ב"גדות", נראה כמה קיבולת יש לזה, כמה יעברו פה ממערב, כמה יישארו פה שנדרשים לכזה מקום חדש. ואז נעשה שוב הערכה מחדש. לכן כרגע אין לנו שום סיבה להוציא כל כך הרבה כסף על משהו שיש לנו כבר אותו פה והוא לא מוסיף שום דבר כי אנחנו גם לא הולכים כרגע להשתמש במקום שלהם ושהוא מדווח כמו בגינה הקהילתית. כשתהיה תוכנית וכשיהיה כסף, ושנתקדם ונראה מה החוסר של מבנה ציבור, של מוזיקה כמו שרצינו, למרות שזה גם תוכנן במקום אחר, במשה דיין, אז זה דברים שזה, נקרא לזה מודולריים. אנחנו נלך עקב בצד אגודל גם לפי הכסף וגם לפי התיעדוף, כשירות לתושב. אז אני לא מוצא שצריך להוציא עכשיו כל כך הרבה כסף על מבנים כאלה.

גיל סימנהויז: מבנה למעונות יום ומרכז מוזיקה ברחוב החורש 24 מש"ח, אולם ספורט בבית ספר הרצל 12 מש"ח, בית ספר היובל תוספת 6 כיתות, מותנה בהרשאה של משרד החינוך, 15 מש"ח, בית ספר רמז, תוספת 14 כיתות, מותנה בהרשאת משרד החינוך, 31 מש"ח. אני אומר את הסכומים העגולים, כן? תיכון מקיף יהוד, בתוספת אגף הכולל 6 כיתות שמותנה בהרשאת משרד החינוך, 28 מש"ח, בית ספר יסודי ב"גדות", 24 כיתות, 41 מש"ח. מעונות וגנים ב"גדות" במגרשים 704, 705, שאלו הגנים הראשונים והמעונות הראשונים שצריכים לתת מענה לשיווק שכבר בוצע, ולבניינים שנבנים כבר 28.5 מש"ח. גנים ומעונות במתחם מוהליבר, מגרש 402, 17 מש"ח. מובל גֶרון שנמצא כבר בביצוע, השלב האחרון, בין 461 עד מוסך "אדיר" 11 מש"ח. פארק תל יהוד שלב ג', זה השטח ה-

ברק עטרי: זה החניה, לא?

גיל סימנהויז: החניה, 1 מש"ח. ואדי מונוסון כ- 27 מש"ח. המשך תכנון של רובע מגשימים 5 מש"ח, בנוסף ל- 5 מש"ח שכבר קיבלנו. תשתיות מוהליבר, תשתיות שלמעשה תומכות בהתחדשות העירונית 31 מש"ח.

יעלה מקליס: גיל, זה בנוסף להרשאה שלנו?

אמנון סעד: גיל, היא שאלה אותך משהו.

גיל סימנהויז: מה? סליחה?

יעלה מקליס: זה בנוסף להרשאה של רמ"י?

גיל סימנהויז: בנוסף, אמרתי, כן, זה 5 מיליון נוספים.

אמנון סעד: כן, כן.

גיל סימנהויז: תשתיות מוהליבר 31 מש"ח, זה למעשה כל התשתיות שתומכות את ההתחדשות העירונית, חידוש רחוב מוהליבר. תכנון תשתיות ביקובסקי-הרצל-קדושי מצרים, תומכי התחדשות עירונית, כמעט 3 מש"ח. תכנון תשתיות ציבוריות למתחם אשכנזי-העצמאות, גם התחדשות עירונית 1.2 מש"ח. תכנון תשתיות ציבוריות לויצמן 48-54, התחדשות עירונית, 1.1 מש"ח. תכנון תשתיות ציבוריות, מתחם בן צבי כצנלסון, התחדשות

עירונית, 1.6 מש"ח. תשתיות, הרחבת תשתיות אלחוטיות ברחבי העיר 1.5 מש"ח. זה למעשה-

ברק עטרי: אמרנו, זה למצלמות.

גיל סימנהויז: זה המערכת שעליהן יושבת המצלמות.

ברק עטרי: כן, ברור.

גיל סימנהויז: הגלים המילימטרים. איטומים ותיקוני בטיחות בבניין העירייה 3 מש"ח. תחזוקה ושיפוץ מבני העירייה. תחזוקה ושיפוץ מבני עירייה שונים 0.5 מש"ח. שיפור מרחב ציבורי עסקי 0.5 מש"ח. שילוט והכוונה-

יעלה מקליס: איפה זה כתוב?

ברק עטרי: אני חייב לשאול, השילוט והכוונה הזה, למי מיועד? באמת? להולכי רגל?

יעלה מקליס: זה אמור להיות כתוב אצלנו?

ברק עטרי: באמת אני חייב להבין למי זה מיועד. כי לרכבים זה בטוח לא. לך ישר, לך שמאלה. עכשיו אנחנו הולכים להשקיע עוד 400?

יובב גוניקמן: 450.

ברק עטרי: 450 אש"ח להמשך, שבאמת אני אומר, גיל, קודם כל זה אפילו לא מובן, לא מובן, בוא נתחיל מזה שזה לא מובן. ואני לא יודע את מי זה משרת באמת. וזה עכשיו להוציא 450, זה לא לחכות לעוד חצי שנה, כי אנחנו ממשיכים במשהו שלפי דעתי מי שעשה אותו הוא כאילו לא מובן לי.

גיל סימנהויז: אני חולק עליך, השילוט הוא מיועד להולכי רגל, אתה בסוף רוצה לעודד הליכתיות במרחב הציבורי, והשילוט הזה בעיניי מאוד מאוד מאוד ברור.

ברק עטרי: גיל, וגם מי שגר ביהוד, אחי, מכיר כל מקום, ואם הוא יודע, באמת, זה כאילו באמת זה להוציא כסף לריק, לשווא. חד משמעית. כאילו, אני מצטער שאני אומר, זה להוציא כסף לשווא.

ויקטור ג'נח: אני יכול להגיד לך, בקדושי מצרים אישה מיהוד שאלה אותי איך מגיעים לויצמן.

ברק עטרי: בסדר. היא סנילית, זה כבר הגיל של סנילית. זה לא, יאללה, מה אתה מחרטט אותי?

גיל סימנהויז: סקר נפגעים 300 אש"ח. מערך קליטת תושבים חדשים 300 אש"ח. חשמל ותאורת רחוב 10 מש"ח. סקר עמודי תאורה ברחבי העיר, כולל מיפוי, תיקון ליקויים, 0.5 מש"ח.

ברק עטרי: 585, סליחה שנייה גיל, בשנה שעברה, ב 2023, יצא תב"ר על מיליון וחצי שקל, אותו דבר. איך זה סקר? איפה הוא? סקר עמודי תאורה, בסדר? זה מה שיצא.

גיל סימנהויז: אנחנו בין הרשויות הבודדות בארץ שעושים בדיקה יזומה לעמידות של עמודי תאורה. אנחנו לצערנו פוגשים מקרים של עמודי תאורה שנופלים, וזה יכול להיגמר באסון. אנחנו בדקנו את העמודים בצורה מדגמית, בסדר? יש חברה שמגיעה עם מכונה מיוחדת שבודקת את התזוזה של העמודים. עשינו בדיקה מדגמית, ועכשיו אנחנו מרחיבים את הבדיקות לעמודים נוספים. כל עמוד כזה שאנחנו בודקים, וחלילה יש חשש ליציבות שלו, אנחנו מחליפים אותו. זה הצלת חיים.

ברק עטרי: אז אתה הולך לעבור על כל העמודים בכל יהוד? אני רוצה לדעת.

שמואל רוטמן: כן, כן.

גיל סימנהויז: בסוף נעבור על כל העמודים.

אמנון סעד: בסוף בסוף, לפני הכל, לפני הכל, לפני החלומות שלי ושל אחרים, זה הבטיחות.

ברק עטרי: בסדר, אבל-

גיל סימנהויז: גינון והצללה 4 מש"ח.

ברק עטרי: וזה לא קשור לגינון והצללה שדיברנו עליהם בתב"ר הקודם.

גיל סימנהויז: נכון.

ברק עטרי: נכון? זה עוד 4 מיליון.

גיל סימנהויז: זה נוסף.

ברק עטרי: אוקיי.

גיל סימנהויז: סקר עצים.

יעלה מקליס: רגע, גיל, סליחה. גינון והצללה, יש לנו תלונות מהתושבים של ביאליק, והבנתי שהייתה הבטחה של רוב המשתתפים, רוב חברי המועצה, שהולכים לטפל בגינה הזאת שהיא בין המבנים, ומאוד קרובה לביאליק 31-29.

ויקטור ג'נח: גינת חנה סנש.

יעלה מקליס: והשאלה אם פה בתקציב הזה יש גם התייחסות לעלות של העתקת המתקנים שם?

אמנון סעד: אפשר להכניס בפנים כל מה שרוצים. היו אצלי תושבים. את מכירה. אורית.

יעלה מקליס: בסדר, אבל גם יוסי הבטיח, אני יודעת, אני יודעת ושימי, אני יודעת שגם אתה.

ויקטור ג'נח: זה שזה טופל, זה הכי חשוב.

אמנון סעד: שאלת, אני עונה. אמרתי, בתוך ה- 4 מיליון שקלים האלה אני גם שוקל להעביר את זה. ביקשתי משגיא. שגיא פה?

שגיא מסר: כן.

אמנון סעד: ביקשתי לראות אם המתקנים, אם השלושה מתקנים האלה שצמודים למרפסת של גברת-

ויקטור ג'נח: זוגייר.

אמנון סעד: גברת זוגייר. אם נוציא אותם, אפשר יהיה להשתמש במקום אחר. לדעתי, לעניות דעתי כן. צריך לקבל ממנו אומדנים.

ברק עטרי: ואז מה יישאר בגינה שם? לא הבנתי.

אמנון סעד: החלק היותר צפוני שלא נמצא על הזה של ה- אתה שואל אותי? אני אענה לך.

ברק עטרי: לא, אני גר שם, אני יודע. כאילו אין שם-

אמנון סעד: אני אענה לך.

ברק עטרי: אז אם שלושה ירדו, אז יישאר שם, אולי הנדנדה, והבעיה העיקרית היא לא רק המשחקים, הבעיה העיקרית שם היא כל הקירוי וכל הציליה. ובפועל עכשיו הולכים לעשות שיפוץ בביאליק 31-29. מישהו לקח בחשבון שהקבלנים זה סתם?

יעלה מקליס: הוספת מרפסות.

ברק עטרי: ילכלכו לצורך העניין עכשיו את כל הציליה? באמת אני אומר לכם.

אמנון סעד: רגע, השאלה את מי אתה שואל?

ברק עטרי: אותך.

אמנון סעד: אז אני אענה לך.

ברק עטרי: תענה.

אמנון סעד: אם זה היה תלוי בי והייתי פה בקדנציה הקודמת, לא הייתי ממליץ. לא הייתי ממליץ לעשות שם גינה. אני חשבתי עוד ב- 2014, 15, כשהייתי סגן של מקליס, לעשות, להעתיק את הגינה הזאת, ושתהיה גינה בגינת מרקוס. ועכשיו כשעשיתי סיור, עץ האפרסק, מרקוס, כן. רציתי להעביר את זה לשם. רציתי שתהיה שם איזו גינה, שגם יהיו מתקנים לילדים, שלא נצטרך לשים שם משטח בולם והכל. אז זה כבר קרה. אז אני לא הולך להאשים אף אחד. זה מטרד לשכנים. תישאר שם גינה קטנה, ובבוא הזמן גם לא תהיה שם גינה בכלל.

ברק עטרי: מה היה במקום, אם אפשר לדעת?

אמנון סעד: דשא, כרגיל.

ברק עטרי: אה, דשא.

אמנון סעד: תצאו, תרדו עם המחצלות, תעשו.

ויקטור ג'נח: ברק, איזה שיפוץ הולך להיות ב 31-29 בביאליק?

יעלה מקליס: עושים מרפסות.

ברק עטרי: מרפסות.

ויקטור ג'נח: זה הכל?

ברק עטרי: זה הכל, אתה מדבר, כאילו הם צובעים בבית עכשיו.

ויקטור ג'נח: לא, לא, אני יודע, אני-

גיל סימנהויז: סקר עצים, אגרונום, 0.5 מש"ח. החלפת מערכות לניהול משק המים 0.5 מש"ח.

ברק עטרי: גיל, אני בהמשך לזה, ניהול משק המים, אני לא יודע, באמת, אני מבין שאתם הולכים לשים פה באמת מערכות חדשות שנותנות בקרה. אני מקווה מאוד שהן מבקרות נזילות, כי בכל רחבי העיר, באמת, אני ממליץ לכולם, לעבור בשתיים לפנות בוקר, בכניסה לעיר, אם אין שם נהר של מים, כאילו זה משהו מדהים. זה כאילו אף אחד לא אכפת לו, זה

לא מעניין אף אחד. אז אני מקווה שבתוך ה 585 אלף שקל, לפחות ילמדו לבקר איפה יש פיצוצים, איפה בורח לנו, ולפחות נעשה השקעה שהיא טובה.

ויקטור ג'נח: צודק.

דוד חדד: אני רוצה לחזק אותו, שאתמול גם חייגתי ל- 106 כי יש איזה פיצוץ בסינטטי שם במתנ"ס, ולא היה מענה, אז עדיין יש שם כנראה איזה נזילה.

גיל סימנהויז: איפה, במתנ"ס?

דוד חדד: במתנ"ס, במתנ"ס.

ויקטור ג'נח: במוקד לא היה מענה?

דוד חדד: במוקד ב- 106.

שמואל רוטמן: יש לך מספר וואטסאפ? זה הכי טוב.

דוד חדד: כן, כן, יש וואטסאפ.

ליאור בוקר: שלח לי את המספר קריאה.

גיל סימנהויז: רכישת קריאות רחוב 1,170 מש"ח, רכישת טנדר מהפך ובמת הרמה 900 אש"ח. הצטיידות כ- 300 אש"ח. פרויקטים לקיימות ברחבי העיר, בהמשך לקול קורא שפרסמנו, 330 אש"ח. חיפויי גדרות גני ילדים 600 אש"ח. תב"ר תקשוב פדגוגי, אמצעי קצה ותשתיות, מחשבים 0.5 מש"ח, ניקוי והחלפת חול בחצרות גני ילדים פעמיים בשנה 0.5 מש"ח. שדרוג מתקני משחק בחצרות גני ילדים 0.5 מש"ח. הנגשה והתאמה במבני ציבור, יש פה טעות בדברי ההסבר, זה לא ממשרד החינוך, זה 1.5 מש"ח מקרנות הרשות, להשלמת הנגשה במרחב הציבורי.

ברק עטרי: זה ציבור, נכון? זה מבני ציבור?

גיל סימנהויז: זה לא רק מבני ציבור, זה גם חניונים, גינות וכל מה שנמצא במרחב הציבורי ובאחריות העירייה, בהתאם לתוכנית אב שנתית שהגשנו למשרד המשפטים.

ברק עטרי: אז זה לא חינוך, אז מאיפה זה מגיע?

גיל סימנהויז: קרנות הרשות.

ברק עטרי: קרנות הרשות מופיע פה, אבל לאיזה אגף הוא שייך?

גיל סימנהויז: תשתיות.

שמואל רוטמן: לא, זה לא אגף חינוך.

גל לניאדו: דרך אגב, דווקא כתוב במקור קרנות הרשות.

ברק עטרי: כן, רשום, בגלל זה היה לי בעיה פה אם זה מבנה חינוך או ציבור.

יעלה מקליס: בהתאם לצרכים פרטניים באישור משרד החינוך.

גיל סימנהויז: אמרתי, בדברי ההסבר נפלה טעות. אנחנו תכף נפגוש את התב"ר הרלוונטי. ציפוי אקרילי במגרשים ושדרוג מתקני ספורט 1.5 מש"ח.

ליאור גלבוע: גיל, עלתה שאלה. כולל מגרשי טניס?

גיל סימנהויז: לא.

ליאור גלבוע: לא, אני דיברתי על בניית מגרשים חדשים, אבל לגבי ציפוי, שדרוג, רק כדורגל?

גיל סימנהויז: לא, הציפוי האקרילי הוא כולל מגרשי טניס.

ויקטור ג'נח: ליאור, כמה מגרשי טניס יש ביהוד?

ליאור גלבוע: יהוד מונוסון? שישה.

ויקטור ג'נח: שישה?

ליאור גלבוע: כן.

גיל סימנהויז: החלפת דשא סינתטי במגרש החטיבות ביניים, 2 מש"ח. שיפוצי קיץ-

ברק עטרי: שנייה, גיל, פה אנחנו שני מיליון שקלים. יש לנו איזה משרד התאחדות לכדורגל, יש להם איזה משהו שהם אמרו לנו שאנחנו צריכים להחליף את הדשא.

גיל סימנהויז: דשא סינתטי צריך להחליף כל חמש, שש שנים. הדשא פה הוחלף-

ברק עטרי: לפני שבע שנים. אני יודע מתי, הכל בסדר.

גיל סימנהויז: הוא ייפסל, ולכן אנחנו מעריכים שבשנה, זה רק בקיץ יכול להיות, אי אפשר להחליף את זה במהלך השנה כי זה תהליך. אנחנו מעריכים שבשנה הקרובה, כנראה בקיץ הבא, אנחנו נידרש להחליף, זה צריך פה מכרז, זה לא הספק דשא.

ויקטור ג'נח יצא מאולם הישיבות

דוד מזרחי יצא מאולם הישיבות

ליאור גלבוע: כמה מטר מרובע יש שם? סדר גודל. לא, הגעתם לאיזשהו סכום שהוא שני מיליון שקל, סכום מאוד מאוד גבוה.

גיל סימנהויז: נכון. עשו את החישוב לפי השטח, לפי דשא במגרשי כדורגל, זה יוצא בערך מיליון וחצי. תוסיף על זה פיקוח, תוסיף על זה מערכות השקיה, ומשקים את הדשא הסינתטי, חייבים להשקות אותו שהוא לא יהיה חם, זה מגיע לשני מיליון שקל.

יעלה מקליס: זה כולל הרחבת המגרש שבזמנו ההתאחדות דרשה?

גיל סימנהויז: על הבסיס הקיים, על הבסיס הקיים ללא הרחבה.

יעלה מקליס: ואיך אנחנו מסתדרים עם הליגות האלו ?

גיל סימנהויז: ימשיכו לאשר, עד שיהיה לנו מגרש, בעזרת השם, גדול.

אמנון סעד: למה, כמה צריך? כמה סכום כללי?

שימי בונפיל: אם אנחנו עולים ליגה, או לא עולים בסוף.

אמנון סעד: אל תדאג, לא נעלה ליגה.

גיל סימנהויז: שיפוצי קיץ 8 מש"ח. אני מזכיר, את שיפוצי הקיץ הקרובים כבר אישרנו, 4 מש"ח.

ברק עטרי: נכון, 4 מש"ח.

גיל סימנהויז: זאת ההשלמה.

ברק עטרי: זה לשנתיים הבאות, אני אומר לך עכשיו. כל שנה תיקח 4.

אמנון סעד: מה אתה אומר? אין, גדול אתה.

גיל סימנהויז: מודה לך שהפנית את תשומת לבי.

אמנון סעד: (פונה לגיל) תקשיב, יש לך ע. מנכ"ל ואתה לא יודע.

גיל סימנהויז: הרשאות משרד החינוך 2 מש"ח. אלו התאמות שאנחנו עושים התאמות פרטניות. השלמת הצטיידות לבית ספר הרצל, כיתות ה', עם 0.5 מש"ח, הוספת שני מגרשי ספורט, מה שדיבר ראש העיר קודם, 1 מש"ח. הסעיף הבא, שיפוץ גנים, גני אברהם, 800 אש"ח. זה משתנה לאור הצורך שלנו, לצערי אני אומר, לאור הצורך שלנו לפתוח שני גנים תקשורתיים, בשנת הלימודים הקרובה. אנחנו נאלצים לדחות את התוכנית שלנו להקים במקום מרכז טיפולי לחינוך המיוחד, כמו מתי"א.

שימי בונפיל: כמו מתי"א, כן.

גיל סימנהויז: נצטרך לדחות את זה.

אמנון סעד: רצינו לעשות את זה, אבל-

ברק עטרי: אז זה לא יקרה? לא הבנתי.

אמנון סעד: לא, כי יש דרישה עכשיו ל-

גיל סימנהויז: אנחנו צריכים לפתוח שני גנים תקשורתיים חדשים, במקום זה אני ברשותכם אשנה את הסעיף הזה, את הייעוד של הסעיף הזה לשיפוץ והתאמה של מבנה רווחה. אנחנו צריכים לעשות התאמה לשיפוץ של מבנה רווחה, ולכן זה יישאר 800 אש"ח רק בייעוד אחר.

ברק עטרי: התאמה?

יעלה מקליס: לא הבנתי.

גיל סימנהויז: אנחנו צריכים מקום חדש ל"בית חם לנערה". אנחנו צריכים להכשיר מועדוניות. אנחנו הרי מפנים את כותר הפיס במוהליבר לטובת ההתחדשות העירונית. אנחנו צריכים להתאים מקומות אחרים למועדוניות. אנחנו צריכים מקום ל"בית חם לנערה" כי גני אגודה שנמצאים בכותר פיס עוברים לגני "ורד" ו"הדר", ששם יש לנו את ה"בית חם לנערה". "בית חם לנערה" עובר למקום אחר, ולכן אנחנו צריכים את הכסף להתאמות האלה.

יעלה מקליס: אז גני אברהם יהפכו לגני חינוך מיוחד?

אמנון סעד: כן, שניהם.

גיל סימנהויז: שני גנים תקשורתיים.

יעלה מקליס: עירוניים?

אמנון סעד: עירוניים.

גיל סימנהויז: כן, ברור.

אמנון סעד: הייתה תוכנית לעשות אחד כמו מתי"א. גם זה אנחנו לא יכולים.

שימי בונפיל: בואו נעביר את זה לגנים הפרטיים שם.

גיל סימנהויז: ולכן, גם המקור התקציבי של השיפוץ פה משתנה לקרנות הרשות. תב"ר קידום תוכניות פדגוגיות במקיף ותוכניות זכאות לבגרות, 1.5 מש"ח.

ליאור גלבוע: שאלה קטנה, כתוב פה מתמטיקה ואנגלית, האם מדובר גם על חמש יחידות? או רק לאנשים שלא זכאים לבגרות?

גיל סימנהויז: לא, לא, זה הכל. זה שיפור הבגרות המצטיינת והבגרות הרגילה.

ליאור גלבוע: גם המצטיינת, אוקיי.

גיל סימנהויז: הריסת בית ספר "הרצל" הישן ופיתוח החצר 1.1 מש"ח, יבוצע בקיץ הקרוב. הקמת אשכול גנים-

יעלה מקליס: מה עם הקמת האולם ספורט?

אמנון סעד: כסף.

גיל סימנהויז: היה קודם.

אמנון סעד: לא, היא שואלת מה עם הזה. כשיהיה כסף, הוא גם מופיע, הוא גם מופיע.

גיל סימנהויז: יש לו תב"ר פה.

יעלה מקליס: אני יודעת.

גיל סימנהויז: אה.

אמנון סעד: באותו מקום.

גיל סימנהויז: ביצוע.

אמנון סעד: לא, היא שואלת אם זה יקרה.

יעלה מקליס: אני שואלת למה צריך, שוב, אני אשאל יותר פשוט. למה צריך להשקיע עכשיו בחצר, כשהכוונה שלנו לבנות אולם ספורט? זאת השאלה.

גיל סימנהויז: אני אסביר. העלות של בניית אולם ספורט היא 12 מש"ח, שכרגע אין לנו אותם זמינים בקרנות שלנו ובתיעדוף. הריסת בית הספר היא נדרשת במסגרת ההיתר לבניית בית ספר החדש שאנחנו צריכים להרוס את בית הספר הישן. אנחנו נעשה שם פיתוח מינימלי שמורכב מאספלט, מספר סלים, לא מגרש רשמי, כמה סלים שיהיה לילדים לזרוק. וכמה מתקני משחק. באמת פיתוח מינימלי אבל ראוי לבית הספר. יש פה עלויות גדולות של הריסה ושל הטמנה, ויש שם מקלטים, יש שם הרבה בטון בתוך הדבר הזה, ובעזרת השם, כשנבנה את האולם ספורט, אז-

יעלה מקליס: אני רק מבקשת להתייחס לשכנים. הם גם ככה סבלו מאוד מהמגרש הסינתטי, ואם יש שם עוד מגרשים, אז-

שימי בונפיל: ארבע משפחות, זה לא סימן טוב.

יעלה מקליס: לא משנה, גם ארבע, אבל לא משנה, עדיין הם סובלים. להתחשב בהם. מדובר על אולם, זה לא מפריע.

גיל סימנהויז: המגרשים יהיו יותר מזרחה.

יעלה מקליס: כן, ברור.

גיל סימנהויז: הקמת אשכול גנים ברחוב גורדון 6 מש"ח, סבסוד קייטנות קיץ ומחנות קיץ 1 מש"ח, פיתוח כללי כמעט 15 מש"ח, הסדרת מעגלי תנועה במעברי חציה מרוצפים, יש לנו הרבה כאלו בעיר, האבנים שפה, את האבנים הקטנות, 1.5 מש"ח. קרצוף וריבוד כבישים-

ברק עטרי: על איזה כבישים מדובר? אם מותר לדעת.

גיל סימנהויז: מה?

ברק עטרי: על איזה כבישים מדובר? עכשיו פה, ריבוד וקרצוף.

גיל סימנהויז: בריבוד וקרצוף? אני אוכל להעביר לך, יש לנו רשימה. הרשימה היא הרבה יותר גדולה מזה.

ברק עטרי: בסדר, אבל זהו, יש פה תוכנית עבודה, אז אני אשמח לדעת מה הכביש הבא. הכל בסדר.

גיל סימנהויז: עבודות משולבות עם "מי אונו": רם כהן, צוקרמן, 11.5 מש"ח. רחוב הפנינים, טיפול במדרכה, סלילת כביש, 1 מש"ח.

ברק עטרי: לא הבנתי, מצרים מדרכה? במקום להעביר מדרכה, מצרים אותה?

שמואל רוטמן: כן, כן.

ברק עטרי: שם אין ילדים ועגלות?

שמואל רוטמן: חבל, חבל, חמישה וחצי מטר בכל צד.

משה מגן: יש בעיה שהמכוניות נוסעות, זה דו סטרי.

ברק עטרי: אוקיי.

גיל סימנהויז: צריך להרחיב את הכביש.

שמואל רוטמן: זה צר מאוד.

ליאור גלבוע: אתה יכול להלוות לנו את המדרכות ליהוד?

גיל סימנהויז: מיפוי וסקר תשתיות 400 מש"ח. צביעת כבישים, מעברי חציה, תמרור 1 מש"ח. פיקוח מטעמנו על הקו הסגול 300 אש"ח. פה יש לנו תב"רים שהם תומכי הועדה המקומית לתכנון ובנייה, זה תב"ר מנהלי פרויקטים של תשתיות 1.2 מש"ח. בודקי היתרים 4 מש"ח. יועצים בוועדה המקומית 6 מש"ח. תב"ר תכנון 4.5 מש"ח. תב"ר שמאים 1.7 מש"ח. תב"ר מנהל פרויקט להתחדשות עירונית 750 אש"ח. תב"ר הסדרת נהלי עבודה בוועדה 150 אש"ח. תב"ר 250 GIS אש"ח. תב"ר סקר חריגות בנייה 170 אש"ח. שיפוץ "בית העם" ביאליסטוק, ככל שנגיע להסכם פשרה במסגרת ההליכים שאנחנו מנהלים 1.4 מש"ח. שיפוץ והתאמות במתנ"ס 600 אש"ח. מימוש תוכנית תפיסת הביטחון, זה תוכנית תלת שנתית בנושא ביטחון-

ברק עטרי: מה זה הדבר הזה, גיל?

גיל סימנהויז: אנחנו גיבשנו תוכנית תפיסת ביטחון עירונית, שמורכבת בין היתר מאמצעים פיזיים כמו הבטונדות שיש בכניסה לעיר. יש בטונדות בכניסה לעיר.

שמואל רוטמן: של החירום.

גיל סימנהויז: (פונה לברק) אתה לא יוצא, אתה יוצא בלילה, בויצמן, כשיש הצפה. תצא באור.

שימי בונפיל: שם אין הצפה, בויצמן.

ברק עטרי: אין הצפה?!

גיל סימנהויז: אמצעים נוספים, מורכב גם מנושא של כיתות, כיתת כוננות, ציודים ודברים כאלה. כלומר, זה גם ממצאים, גם כוח אדם, וזה המימוש.

ברק עטרי: זה גם שייך לצה"ל, יחידות צה"ל, יחידת חילוץ?

שימי בונפיל: מתרגלים, כן.

ברק עטרי: או שזה נטו רק ל-

גיל סימנהויז: לא שייך לצה"ל.

ברק עטרי: הבנתי.

ליאור גלבוע: גיל, סליחה, במידה ונגיע להסכם עם בית העם, מה, מדובר על שיפוץ ותו לא? זאת אומרת, AS IS או שיש איזו תוכנית להפיק יותר מהמקום הזה?

גיל סימנהויז: זה מחולק לשני שלבים. בשלב הראשון זה טיפול במבנה. המבנה הוא במצב תחזוקתי גרוע מאוד. האומדן מצביע על בערך מיליון ארבע מאות שקלים שיפוץ של תיקוני נזילות, איטום, הנגשה, סידור של המקום, הנראות שלו היא לא טובה. ואני מאוד מקווה שזה יבשיל לכדי הסכם. אנחנו מדברים על גם שהעירייה כמובן, שהבניין יעבור אליה בעתיד, תוכל לנצל את השטח ולבנות שם מבנה ציבורי גדול יותר, תוך שמירת המקום של קהילת ביאליסטוק. אנחנו לא שם, זה אפילו לא בתהליך של תכנון.

בטיחות וכיבוי אש מוסדות חינוך מיליון שקלים. שיפוץ מרכז הפעלה ומוקד עירוני, 760 אש"ח, זכינו גם ב"קול קורא". תחזוקת מקלטים 0.5 מש"ח. שיפוץ קומת הקרקע במבנה אגף הביטחון, איפה שפעם היה ש.י.ל, 150 אש"ח, יש שם נזילות. שיפוץ ושדרוג מחסני החירום של העירייה 100 אש"ח. מצלמות במרחב העירוני, תוספת מצלמות, 1 מש"ח. סך הכל: 428,618 מש"ח. בנוסף לזה, עוד 14,701 מש"ח תב"רים שאישרנו ועוד לא הזרמנו להם את הכסף. אתם רשאים מבחינתי לשאול עוד שאלות, אפשר לענות.

ברק עטרי: אני שנייה רוצה לשאול אותך שאלה. גיל, שנה שעברה היה תב"ר של 32 מש"ח, לטובת האשפה בשכונת "גדות".

שמואל רוטמן: 31.5 מש"ח.

ברק עטרי: איפה זה מופיע היום? זאת אומרת, איך אני יודע שבעוד, לא יודע, "גדות", בעוד חמש שנים תבוא תגיד לי, לא אתה אישית, אבל בכללי שיגידו לי, "וואלה אין כסף". איפה הכסף הזה נמצא בתקציב?

גיל סימנהויז: אני אסביר. התב"רים שאושרו במועצה, ולא מוחלפים, בסדר? נניח התב"ר של-

ברק עטרי: של הפנאומטי, נו.

גיל סימנהויז: לא, נניח התב"ר של מבני הרווחה, בסדר? הוא תב"ר שהוא קיים, הוא פועם, הוא חי, ועליו אנחנו מוסיפים את הסכום.

ברק עטרי: נכון.

גיל סימנהויז: התב"ר של הפנאומטי שאושר במועצה, הוא קיים, אנחנו לא סוגרים אותו.

ברק עטרי: איפה הוא קיים?

גיל סימנהויז: הוא קיים במסגרת התב"רים של הרשות, הוא קיים. הוא תב"ר חי, וכמו שאמר גל, יש לנו למעשה כאן, התב"רים מגיעים לסכום של 428 מש"ח.

ברק עטרי: נכון.

גיל סימנהויז: אבל בפועל זה 443. למה 443? כי יש עוד 14, כמעט 15 מש"ח של תב"רים שפתחנו, אבל עוד לא הזרמנו אליהם את מלוא הכסף. פתחנו את התב"ר של הפנאומטי על 31.5 מש"ח, בפועל הזרמנו אליו 23 מש"ח. נכון גל? הזרמנו אליו בפועל 23 מש"ח. אנחנו עוד חייבים לו 8 מש"ח. עכשיו, כל תב"ר כזה, ברגע שפתחנו אותו, איפה שאנחנו משריינים את הכסף אנחנו משריינים את הכסף, ואיפה שיש הפרש, הוספנו אותו לכאן.

ברק עטרי: אבל מלכתחילה אישרנו 32. בסדר? אז כאילו למה לא סיימנו עם זה והעברנו את כל ה 32?

גיל סימנהויז: הביצוע עוד לא נגמר, התב"ר הוא חוצה שנים. הוא עכשיו, הוא סיים את התכנון, הוא התחיל את החפירות, והוא כרגע מבצע את החפירות של התשתית. עכשיו, אני כבר אגיד שאנחנו כבר נערכים לשלב הבא של הפנאומטי, דיברנו על זה בזמנו גם במועצה, אתה לא היית, סך הכל-

ברק עטרי: לא הייתי.

גיל סימנהויז: סביב 44 מש"ח. אנחנו כבר נערכים לשלב ב'. בוודאות אני אומר לך, לא בעוד חמש שנים, הרבה לפני, סביר להניח שאני אבוא למועצה ואני אבקש הגדלה של התב"ר בעוד בערך 13, 14 מש"ח לטובת השלמת הפנאומטי ככל שזה יעלה יותר.

אמנון סעד: (פונה ליעלה) יש לי שאלה, דווקא אלייך.

יעלה מקליס: אלי? כן.

אמנון סעד: אנחנו שומעים פה, הדעות בינינו חלוקות לגבי האישור של התקציב של הפנאומטי. אני זוכר כשאנחנו אישרנו את זה פה במועצה, והיתה מן פשרה שאנחנו נעשה חלק עכשיו, כדי שלא ניקח הלוואה, משהו כזה, וחלק כשיהיה צורך, ניקח. אז יש מי ש- אני לא אגיד שמות, זה לא משנה, אני רוצה לדעת מה את זוכרת.

יעלה מקליס: יש לך את האייפד.

אמנון סעד: לא, אבל יש אחרים. זה נתון לפרשנות, ויש שאומר לא, מה פתאום, עשינו את זה שזה יעמוד לבד. ה- 31 מש"ח האלה לא היו צריכים להוות שום תוספת אחר כך. אמרתי, מה שאני זוכר זה שהיה פתרון ביניים. גיל ועוד מישהו אומרים, לא, זה לא מה שהיה. עכשיו, זה סתם, זה אנקדוטה. קודם כל, זה לא האשמה של שום דבר.

הדר מימון: לא פורסם מכרז של ההלוואות?

אמנון סעד: מה את זוכרת?

יעלה מקליס: אני לא זוכרת את הפרטים.

ברק עטרי: יש פרוטוקול, לא?

אמנון סעד: לא, זה לא משנה, זה לא משנה. לא באים לחפש פה אף אחד בציציות. אני אומר, שאני זוכר שזה היה-

ויקטור ג'נח נכנס לאולם הישיבות.

דוד מזרחי נכנס לאולם הישיבות.

יעלה מקליס: ברק, אבל המילה הכתובה היא לפעמים ניתנת לפרשנות. אתה יודע כמה עורכי דין מתפרנסים?

ברק עטרי: אף אחד לא אמר שאין פרשנות-

ליאור גלבוע: אבל הישיבות מצולמות.

יעלה מקליס: קודם כל, אני מודה לך על השאלה אבל אני באמת לא זוכרת. יש לך אנשים עם זיכרון הרבה יותר טוב ממני, עם הזיכרון של הפיל האפריקאי והפיל האירופאי, אז בעצם הם יודעים הכי טוב.

אמנון סעד: אז אני אגיד לך-

ליאור גלבוע: הזיכרון האובלי מבטאים רק בכעסים.

אמנון סעד: שימי ואני זוכרים שזה היה ביניים, שאחר כך אנחנו היינו צריכים להוסיף תקציב.

שימי בונפיל: אנחנו אמרנו שאם נקבל חלק היטלי השבחה, רק את השלב הראשון כרגע נעשה.

יעלה מקליס: אני אגיד, אני כן רוצה להעיר הערה, אם כבר פנית אלי ושאלת.

שמואל רוטמן: רגע, היא עונה, רגע.

יעלה מקליס: אז קודם כל, אם כבר שאלת, אז אני בדיוק רציתי לשאול, ואני שמחה ששאלת. אנחנו לא הרמנו ידיים מול רמ"י. זה שרמ"י סירבו לממן את זה, בעיניי זה עדיין לא תקין. ודיברנו על זה שאנחנו נמשיך ללחוץ עליהם כדי שהם כן יממנו את זה. מקימים שכונה חדשה, שכונה איכותית, משקיעים כל כך הרבה אנרגיה וכל כך הרבה משאבים, ומן הסתם ראוי שהיא תהיה עם פינוי אשפה פנאומטי, ושגם הם ישימו את היד בכיס. הם הרוויחו מהשכונה הזאת פי שתיים ממה שהשמאות המקורית שלהם הייתה, ולכן, יכול להיות שזאת הסיבה שהיה איזה שלב ביניים.

שימי בונפיל: דיברנו על השלב הראשון, שאנחנו נעשה את השלב הראשון ועם החלף היטלי השבחה, אנחנו נמשיך.

יעלה מקליס: בכל מקרה, לא רצינו לרוקן את קופת התב"רים.

אמנון סעד: זאת רק הייתה האנקדוטה הראשונה.

שמואל רוטמן: רק שתדעו שהפרוטוקול מאוד ברור. היה מדובר על 3800 יחידות דיור שמטופלות על ידי 31 וחצי מיליון שקל, כולל אפריקה ישראל וכולל הכל.

יעלה מקליס: ומה עם השאר?

שמואל רוטמן: ועל השאר אמרנו, יש שם מגרש של איזה קבלן שאולי פעם יהיה, וזה לא יפריע לו. וזה בוצע אחרת, בוצע אחרת. וזה הכל. החלטת מועצת העיר, וגיל יודע ומסכים איתי, הייתה ברורה ל גמרי.

משה מגן: כמה צפויה להיות האחזקה השוטפת שלה אחר כך כל שנה?

אמנון סעד: עשר שנים זה בתוך התקציב.

משה מגן: אבל למה עלייה כזאת גדולה, כמה יהיה?

שמואל רוטמן: לא הרבה, יותר זול. זה יותר זול ואחרי שבע עשרה שנה כל ההשקעה, זה הופך להיות רווחי. זה לא סתם, זו תוכנית עסקית ברורה.

יעלה מקליס: הכוונה לא הייתה כלכלית, הכוונה הייתה לשפר את איכות החיים של התושבים בשכונה.

שימי בונפיל: ולהוציא מרמ"י על כל מה שהם גבו-

אמנון סעד: רגע, לפני שאנחנו נגיב בהצבעה, אני רק רוצה להגיד לך, את מכירה את ההסכם כמוני. לא כתוב בהסכם שרמ"י ישלמו את הפנאומטי, ולכן הם מתעקשים לא-

יעלה מקליס: לא, אבל זה לא הסכם, יש את הטופס שהם הגדירו, ויעקב דץ רב איתם-

אמנון סעד: זה גם לא מופיע שם, לא-

יעלה מקליס: לא, לא מופיע כי הם לא הכניסו, נכון, אתה צודק.

אמנון סעד: לא ב- 705, ולא בתשתיות על.

יעלה מקליס: נכון. בסדר.

אמנון סעד: תשמעי, יש דברים שכן הצלחנו, בזמן הקצר הזה, להוציא מהתקציב את שני הצמתים או משהו כזה, זה 22 מיליון שכן הצלחנו להשיג.

יעלה מקליס: מופיע בתשתיות.

אמנון סעד: אנחנו בדין ודברים איתם. בהמשך גם כשנגיע-

שמואל רוטמן: לנסות בעתיד.

אמנון סעד: כן. אפשר להעלות את זה להצבעה?

ליאור גלבוע: רגע, רגע- גיל, סלח לי, פשוט זה עניין של חיי אדם.

משה מגן: דבר קצר.

ליאור גלבוע: קצר, כן. חיי האדם קצרים באופן כללי.

יעלה מקליס: משה, זה באמת, אתה חבר מועצה מנוסה, עם הרבה ותק, ויש פה חברי מועצה חדשים שמן הראוי לתת להם לפחות בישיבת התב"רים הראשונים, להגיד, וראש העיר אומר את זה, אז בואו, זה לא מתאים.

ליאור גלבוע: אז תודה יעלה. כחבר מועצה "חדש", אני שואל את גיל, ביחידת הסע"ר אנחנו בתרגילים הזדקקנו לציוד שאמור להיות קיים בעירייה, ציוד הרמה, ציוד ניסור, אתה מכיר את העניין הזה. עכשיו, לצערי ואנחנו כנראה עומדים בפני איזה אירוע גדול מאוד או לפחות לוקחים את זה כאפשרות, שיהיו ביום מסוים יותר מאירוע אחד שנזדקק לו. האם יש מחשבה לצייד אותנו בעוד ערכה כזאת? תודה רבה.

גיל סימנהויז: רכשנו. יש נגרר שני עם ציוד חילוץ לרמת מחלץ 02 כולל ג'ק עם מדרגים.

ברק עטרי: הושקע הרבה מאוד כסף.

גיל סימנהויז: כריות מתנפחות, תאורה, הכל יש.

ברק עטרי: זה אני יכול לאשר-

ליאור גלבוע: יישר כח.

שימי בונפיל: מחלץ 02 זה אלה שעברו את הקורס מזמן. יש ציוד מלא.

יעלה מקליס: ואני רוצה גם לוודא שיש שם שמירה טובה.

גיל סימנהויז: יש.

יעלה מקליס: מניסיון.

ברק עטרי: אני רק שאלה, פה, באמת. אמנון, הבנתי ש 10 מיליון אתה לא הולך להשקיע עכשיו ב"צופים". אבל בכל זאת, ה"צופים", המבנה של ה"צופים" שם זקוק לשיפוץ, השירותים שם זוועתיים, יש שם בסופו של דבר אלף ילדים שלנו שמשתמשים במבנה הזה, והמקום הזה זקוק לפחות, אתה יודע, אני לא אומר הולכים עכשיו להשתגע, אבל באמת שלפחות לילדים האלה יהיה מקומות סניטריים ונקיים שהם יוכלו. אז אני מאוד רוצה, באמת רוצה שתיקחו את זה בחשבון, שהם-

אמנון סעד: ניקח את זה בחשבון. כן, ניקח. בהחלט.

גיל סימנהויז: בוא שב איתי על זה, אני אעלה להצבעה כי צריך להתקדם.

יעלה מקליס: רגע, אני רוצה, ברשותכם. אז קודם כל אני רוצה לברך על תוכנית התב"רים התלת שנתית, וגם לברך על ההצלחה עם משרד השיכון ועל חתימת ההסכם ועל ההישג שלקח לא מעט משאבים להשיג אותו, אז באמת, יישר כוח. חלק מהתב"רים באמת הם המשך של תהליכים, ואני סומכת גם על הצוותים המקצועיים שהעלו את הצרכים המשמעותיים ושהנהלת העיר באמת בחרה את הדברים החשובים. אני רוצה רק להעיר משהו אחד ולבקש משהו אחד. לגבי "בני עקיבא". אין ספק ש"בני עקיבא" מהווים מטרד איפה שהם נמצאים היום, וגם ניסינו להקטין אותו, אבל זה היה ניסיון נקודתי. אמנם הוא צלח בחודש ארגון האחרון, אבל זה לא דרך להתנהל באופן שוטף כי הם באמת יושבים בלבה של אוכלוסייה. התוכנית לעשות את זה ליד מכבי אש, נועדה לעשות את זה באמת מחוץ לשטח שיש בו תושבים. אבל אנחנו בעיר כזאת שבכל מקום שאתה זז כנראה יש תושבים. יש לי קושי כרגע להצביע על מקום שלא קיים בגלל הרגישות הציבורית הזאת שמצד אחד זה באמת מתקן ראוי, מצד שני, באמת יש, לא יודעת, אני מקווה שתמצאו מקום שבאמת לא מפריע, אבל קצת קשה להגיד שאנחנו מצביעים על לבנות משהו שאנחנו לא יודעים איפה הוא יהיה.

הדר מימון: אפשר במכתש.

יעלה מקליס: ואבי השאלות האלו זה דווקא אדם שיושב שם, באופן מפתיע, שקט. אדם משלנו, משלכם, כן. אז באמת, אם יש מקום, אז להגיד איפה אנחנו מצביעים, כי אנחנו באמת רוצים להצביע בעד. אפשרות נוספת שאני מציעה זה אולי הסתייגות, שהנושא הזה יבוא לדיון כשיהיה תיקון סופי ורצון לבנות במקום מסוים, כדי לקבל את ההתייחסות הציבורית.

אמנון סעד: יש למישהו עוד שאלות? אני מעלה את זה להצבעה.

גיל סימנהויז: רגע, אני רוצה לתקן את הנוסח.

אמנון סעד: תתקן את הנוסח.

גיל סימנהויז: הצעת החלטה, מועצת העיר מאשרת את רשימת התב"רים המצורפת, על סך של 428,618 מש"ח, מותנית הכנסה לשנים 24-27, בשים לב לשינוי הייעוד של שורה 53. התב"ר בעניין "גני אברהם", 800 אש"ח, מיועד לשיפוץ והתאמה של מבני רווחה, 800 אש"ח. מקורות מימון: קרנות הרשות. מי בעד? משה בעד, דוד בעד, ויקטור בעד, חיים בעד, יעלה? בעד, ורדי בעד, ליאור בעד, ברק?

ויקטור ג'נח: פה אחד.

גיל סימנהויז: ברק בעד. לא, צריך שמי. יובב בעד, שמואל רוטמן בעד, ראש העיר בעד, יוסי בעד, שימי בעד.

גיל סימנהויז: תודה רבה.

הצבעה:

בעד - פה אחד אמנון סעד, יובב גוניקמן, שימי בונפיל, יוסי חזן, שמואל רוטמן, משה מגן, דוד מזרחי,
ויקטור ג'נח, חיים אפרגן, יעלה מקליס, ורדי בושרי, ליאור גלבוע, ברק

החלטה: מועצת העיר מאשרת פה אחד את רשימת התב"רים המצורפת, על סך של 428,618 מש"ח, מותנית הכנסה לשנים 24-27, בשים לב לשינוי הייעוד של שורה 53. התב"ר בעניין "גני אברהם" 800 אש"ח, מיועד לשיפוץ והתאמה של מבני רווחה, 800 אש"ח

מקורות המימון: קרנות הרשות.

עטרי

אמנון סעד: הסעיף הבא הוא סעיף כבד משקל. אתה הולך או שותה משהו?

דוד חדד: אני אחזור.

אמנון סעד: לא, כי חשוב שתשמע. כמה דקות, תשמע ואחר כך-

ויקטור ג'נח: איזה סעיף הגענו, 3?

אמנון סעד: כן.

אמנון סעד: טוב, תהיו מרוכזים. אה, זה סעיף 4? בגלל שהושבתי כבר את חיים אז אני אלך לסעיף 4, בסדר? אחר כך נחזור לסעיף 3.

דוד חדד, חבר המועצה, יוצא מאולם הישיבות

סעיף מס' 4 - אישור מועצת העיר לחתימת הסכם גישור בין עיריית יהוד מונוסון לבין קבוצת עמוס לוזון יזמות אנרגיה בע"מ (להלן: " לוזון "), בהתאם לנוסח המצורף, והסמכת מורשי החתימה של העירייה לחתום על הסכם הגישור וכל מסמך נוסף הנדרש לצורך מימוש ההסכם.

<u>אמנון סעד:</u> סעיף 4 - אישור מועצת העיר לחתימת הסכם גישור בין עיריית יהוד מונוסון לבין קבוצת עמוס לוזון, יזמות אנרגיה בע"מ (להלן "לוזון"), בהתאם לנוסח המצורף והסמכת מורשי החתימה של העירייה לחתום על הסכם הגישור וכל מסמך נוסף הנדרש לצורך מימוש ההסכם. דברי הסבר: קבוצת עמוס לוזון יזמות אנרגיה בע"מ או מי מטעמה (להלן: "לוזון"), זכאית להרשם כבעלת הזכויות במגרשים 8א' ו-8ב' בתחום תכנית יד/מק/6156/ב'. מגרשים אלה מיועדים לבניית דירות מגורים. נוכח הצפיפות הקיימת במתחם בו מצויים המגרשים הנ"ל ונוכח מחסור בשטחים פתוחים במרכז העיר, ברצון העירייה לבחון את האפשרות להפוך את היעוד של המגרשים הנ"ל - לשצ"פ, ולהותיר את קרקע המגרשים השוכנים במרכז העיר, כקרקע פנויה ו/או לשימוש כשצ"פ, תוך בחינת האפשרות שכחלופה, לבניית יחידות הדיור במגרשים אלה – תקבל לוזון - מגרש המיועד לשצ"פ בתחום תמ"ל 1041 גני יהודה. כשלמגרש השצ"פ – ינתנו זכויות בנייה, כאמור בהסכם הגישור המצורף. יובהר כי בין לוזון ובין העיריה הליך תלוי ועומד הנמצא בפני בית משפט העליון - לוזון הגישה הגישה ערעור לבית המשפט העליון עע"מ 1435/22 על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בעת"מ 11978-06-21. עיקרי ההסכם הינם: מדובר בהסכם לאחר גישור שנערך ע"י המגשר - השופט בדימוס אבי זמיר. תנאי מתלה להסכם - אישור מועצת העיר. הפעולות שתינקטנה במשותף לאחר חתימת הסכם הגישור ואילך: קידום תכנית להצרחת קרקעות ויציקת זכויות בקרקע החלופית; סיכום תנאי תכנית ההיתר לבנייה במגרשים (המקוריים), למקרה שבו הגיעו הצדדים למסקנה על אי התממשות תכנית ההצרחה וחלף הזמן שנקצב לכך מראש. ככל והצדדים יגיעו להסכמה המותנית גם באישור רמ"י – יחתם הסכם במקרקעין בדבר הצרחת המקרקעין – שיועבר לאישור מועצת העיר וכל גורם מוסמך אחר. ככל ולא יגיעו להסכמה, יינתן היתר במגרשים 8 א' 8 ב' בהתאם למפורט בהסכם הגישור ובמועדיו. יתר התנאים מפורטים בהסכם הגישור המצורף.

רוני, אני רוצה שתתן סקירה, וחשוב שנהיה בקשב, תשמעו מה שרוני אומר.

<u>רוני חלמיש:</u> ההסכם הזה זה תוצר של הרבה הרבה שנים של ניסיון להגיע להסכמה עם לוזון. קודם כל מבחינת המצב המשפטי, אנחנו היום, יש פסק דין שניתן בבית משפט המחוזי, פסק הדין ניתן למעשה לטובת העירייה. למעשה קיבל את עמדת העירייה שלא ניתן לתת לו היתר בנייה שם לפני שיש הסכם לגבי השטח הציבורי. היה לנו הליך דומה, אני רק מרחיב לכם את היריעה קצת, היה לנו הליך דומה עם חברת אונירם בעבר, היינו באותה סיטואציה, שבה אנחנו קיבלנו פסק דין לטובתנו בבית המשפט המחוזי, הוא הגיע לבית המשפט העליון, בית המשפט העליון, בואו נגיד, זרקו אותנו מכל המדרגות, נתנו לנו שישים יום לחתום איתם על הסכם, כמעט בלתי תנאים. בסופו של דבר הגענו להסכם, אבל זה היה המצב. אותו מצב אנחנו נמצאים היום, אנחנו נמצאים בפני בית המשפט העליון, הדיון התקיים שם להערכתי לפני, רשום פה, שלושת רבעי שנה, שנה, אל תתפסו אותי במילה. היינו בבית המשפט העליון, טענו כבר, עורכי הדין שלנו טענו את כל הטענות. בית המשפט העליון בסופו של דבר, אסתר חיות אמרה, תקשיבו, אנחנו לא נוהגים לעשות את זה, אנחנו לא נוהגים לשלוח לגישור, אנחנו חושבים שהתיק הזה הוא בעייתי ומיוחד. אנחנו מבקשים שתנסו לגשת לגישור על מנת לפתור את הבעיה. היה ולא תגיעו להסכמה, היא אמרה את זה עוד אז כשהיה את העניין של המהפכה המשפטית, אז היא אמרה, בינתיים בית המשפט עוד קיים, תסיימו את המחלוקות ביניכם. היה ולא תגיעו להסכמה, התיק בפנינו, ניתן פסק דין. נוהל הליך של גישור עם לוזון. בסופו של הליך, הגענו להסכם גישור שהוא מונח לפניכם. טוב, רע, זה הסכם הגישור שהצלחנו להגיע איתו. שימו לב שבהסכם הגישור יש כוונה לנסות להגיע להסכמה על העברת המגרשים 8 א', 8 ב', ל"גדות". יש Default שבא ואומר, תוך מאה עשרים יום אתה מאשר את היתר הבנייה בכפוף לתנאים כאלה ואחרים, מגיע איתו להסכמה. היה ולא נגיע להסכמה לגבי העברת המקרקעין ל"גדות", למעשה חוזרים ל Default שזה קבלת היתר בנייה פה. יש סעיף שבא ואומר, שהיה או שנגיע לזה או שיתקבל היתר בנייה, למעשה אין לו טענות על כל השנים עברו. אוקיי? שזה גם חשוב מבחינת העירייה, כי היה ויגיעו אחד משני הדברים, יש ויתור על טענות, ואני אומר עוד פעם, יש לו טענות, הטענות

האלה, יש להן מקום, אין להן מקום, בסוף הוא בא ואומר, אני היתה לי קרקע, העירייה עיכבה אותי, אנחנו טוענים שלא עיכבנו אותו. עובדה שבסוף הגענו להסכם, היו כל מיני הבנות, כל מיני (לא ברור) אבל, מה שלא אני בניתי את 2 א', 2 ב'. מי שלא מבין משהו שאני אומר אז שיגיד לי רק, אני אסביר עוד. למעשה זה היה פרויקט אחד, זה היה שני מגרשים - 2 א', 2 ב', ומגרש 8 א', 8ב'. מגרשים 2 א' ו 2 ב' למעשה מאכלסים ברובם את המפונים שהיו מהבניין שנהרס.

<u>שימי בונפיל:</u> יהודה הלוי 10.

<u>רוני חלמיש:</u> מיהודה הלוי 10.

<u>יוסי חזן:</u> בצבי ישי.

<u>רוני חלמיש:</u> בצבי ישי, סליחה. היה שם, היה בניין שנהרס, ב- 2 א', 2 ב', מרבית המפונים, זה ברור על פניו שזה לא נושא את כל, הוא לא יכול להרוויח כי מרבית המפונים נמצאים שם, והרווח שלו יהיה מ 8 א', 8 ב'. זה היה הטענות שלהם. אם הן נכונות או לא, זה היה הטענות שלהם. נכון להיום זה הסכם הגישור שקיים. הסכם הגישור, אנחנו, למרות שכן מחויב, לא מחויב, אנחנו אמרנו שאנחנו לא נעשה אותו במחשכים, הוא יבוא לאישור מועצה, והמועצה תחליט אם היא מאשרת אותו או לא מאשרת אותו. על פניו זה לא הסכם מקרקעין. איפה הסכם מקרקעין? הסכם מקרקעין חייב לבוא לאישור מועצה, לפי סעיף 188 לפקודת העיריות. זה לא הסכם מקרקעין, כי אין פה הסכמה על החלפה. יש פה אפשרות שבאה ואומרת לנהל משא ומתן, היה ויוחלט על הסכמה, הסכמה גם תובא לאישור מועצה. זה המצב. זה נמצא בפניכם.

<u>אמנון סעד:</u> טוב.

<u>רוני חלמיש:</u> אני אומר עוד פעם, היה ולא, בית המשפט העליון, התיק פתוח.

<u>אמנון סעד:</u> אז אני רוצה להגיד משהו. לפני הבחירות, במהלך הבחירות אני ביקשתי לפי סעיף 140 א' לפקודת העיריות, לראות את ההסכם. לא קיבלתי אותו. ההסכם הזה נעשה, הייתי אומר, באופן קצת חתרני. ראש העיר הקודמת התנהלה מול עורך דין, שזה לא היה במסגרת של תקצוב ודברים כאלה. הוא מבקש עכשיו כסף, הוא לא קיבל פקודת עבודה מאיתנו ולא כלום. אני רק אומר שזה נעשה בדרך הזאת, לא ידענו מה נסגר שם. במסגרת ההסכם הזה, אנחנו צריכים תוך 120 יום-

<u>ברק עטרי:</u> שזה ההסכם הזה רק? נכון? זה אותו הסכם?

<u>אמנון סעד:</u> כן, אבל לא ראיתי אותו אז בזמנו. אף אחד לא ראה אותו. אני חוזר ואומר, זה היה מן הסכם מחתרתי שראש העיר התנהלה מול עורך הדין שגיא תירוש, עורך דין של החברה הכלכלית. ביקשתי לראות אותו, לא ראיתי אותו.

<u>ויקטר ג'נח:</u> למה?

<u>אמנון סעד:</u> לא ראיתי. אני מדבר דברים עובדתיים, לא ראיתי אותו. יש לי 140 א', כתבתי, לא משנה, לא קיבלתי.

<u>שמואל רוטמן:</u> לא הסתייע, לא הסתייע.

<u>אמנון סעד:</u> ויקטור, אתה צריך הסבר פרטי?

<u>שמואל רוטמן:</u> הסברתי לו, מה אתה רוצה?

<u>אמנון סעד:</u> בכל מקרה, ההסכם אומר שתוך 120 יום הם צריכים להביא את ההסכם הזה לאישור המועצה. ובמסגרת 120 היום האלה אנחנו צריכים גם להוציא להם היתרים, שיהיו ערובה ביד שלהם, שאם אנחנו תוך שנה לא נשיג, כל מיני תנאים כאלה, שלא נגיע ולא נהיה

לפני היתר, הם יוכלו לחזור למגשר. (פונה ליעלה מקליס) תוכלי אחר כך להגיד לפרוטוקול מה שאת רוצה, אבל אני מספר עכשיו מצב עובדתי נתון. לא קרה שום דבר, לא הייתה פנייה לרמ"י, לא הייתה איזושהי בדיקה, לא מישהו מימן תב"ע. צריך עכשיו, אני מקבל מסמך, אני עכשיו, זה מה שיש. לך תתפוצץ. הבאתי את זה עכשיו כתשעים יום אחרי הבחירות. זאת אומרת, עוד לפני המועד האחרון שניתן לעירייה, אם הבחירות נגמרו ב 10 במרץ, אפשר להגיד 10, 11, זה לא משנה, אז יש לנו עד 10 ביולי. אנחנו הבאנו אותו עכשיו ביוני, כדי להסביר לחברי המועצה, לאט ובניחותא, מה זה אומר. במסגרת, אני לא יודע אם זה היה- (פונה ליעקב דץ) דץ, מה שהכנת, החוברת הזאת שהכנת לגבי המגרש 3003, את ראית את זה?

ברק עטרי: מי זה דץ?

שמואל רוטמן: יעקב דץ.

אמנון סעד: את ראית את הזה?

ברק עטרי: מי זה? אני שואל.

ויקטור ג'נח: מי הוא, מי הוא, לא מי זה. מי זה, מי הוא?

ברק עטרי: מה תפקידו?

גיל סימנהויז: מנהל מנהלת הסכם הגג.

יעלה מקליס: אני רק רוצה משפטית להבהיר, זה הצעת מגשר.

אמנון סעד: כן, אני יודע.

יעלה מקליס: אם מועצת העיר לא תאשר, לא קרה כלום.

אמנון סעד: לא, זה לא נכון שלא קרה כלום.

יעלה מקליס: חוזרים לבית המשפט.

אמנון סעד: לא, לא בדיוק.

יעלה מקליס: אם כן יאשר, אפשר להתקדם.

אמנון סעד: אבל אני אחר כך אתן לך לדבר, תגידי כל מה שאת רוצה. זה לא מדויק, זה לא מדויק.

יעלה מקליס: כן.

אמנון סעד: לא, זה לא מדויק.

יעלה מקליס: כן.

אמנון סעד: לא מדויק. יעקב הכין איזושהי תוכנית שמראה שבמגרש מסוים ב"גדות", שבתקופה, בקדנציה הקודמת, רוקנו אותו מזכויות, הוא עכשיו נמצא, יש מגרש.

עו"ד רוני חלמיש: 3004.

אמנון סעד: 3004, הוא מרוקן מזכויות, ואנחנו באנו בהצעה שבמגרש הזה נעשה, נעביר את שני הבניינים, 8 א', 8 ב' לשם ויהיה בניין שלישי לרמ"י. תהיה לו איזו תועלת.

יעקב דץ: 62 יחידות.

ברק עטרי: על כמה, חוץ מהשאר?

יעקב דץ: חוץ מה- 124 יחידות הוא יקבל 124.

ברק עטרי: 124 ועוד?

אמנון סעד: לא, לא, זה לא הוא, זה רמ"י יקבל. אנחנו נותנים תמריץ לרמ"י, למינהל.

ברק עטרי: אה, שהיא תאשר את זה?

אמנון סעד: לשווק את זה.

ברק עטרי: אוקיי.

אמנון סעד: היו שתי ישיבות בנושא הזה. גיל ודץ יספרו על הישיבות שלהם.

גיל סימנהויז: כן, התקיימו שתי פגישות, אחת עם מתכנן המחוז, מהמתכנן של רמ"י, אמגדי.

יעקב דץ: דוד אמגדי.

גיל סימנהויז: כן, דוד אמגדי, שבפגישה הזאת דץ הציג לו את הבקשות של העירייה בנושא הזה, ושם הוא למעשה נענה בשלילה. הלכנו לפגישה נוספת אצל מנהל המרחב, ניסים אברהם, הצגנו לו ולצוות שלו את הבקשה שלנו לגבי ניוד הזכויות לשם, ובעצם העברת זכויות הבינוי כמו שהציגו כאן למגרש 3004, ב"גדות". עמדת היועצת המשפטית של המרחב הייתה חד משמעית נגד, ולמעשה, נכון לכרגע, רמ"י מתנגדים להעברת הזכויות למגרש הזה ובכלל. כלומר, לא ספציפית למגרש הזה, אלא למגרש הזה ובכלל, בצורה הזו.

שמואל רוטמן: :בכלל, ב"גדות"?

ברק עטרי: אז שנייה, אז אני רוצה להבין משהו.

שמואל רוטמן: רגע, רגע, סליחה, באמצע משפט.

ברק עטרי: אין בעיה.

שמואל רוטמן: בכלל, ב"גדות"?

גיל סימנהויז: ב"גדות", כן.

ברק עטרי: אוקיי, אז אני רוצה, רק לפני, בקדנציה הקודמת, שנייה, אתה אמרת אתה לא ראית את ההסכם, נכון? לא ראית את ההסכם? אבל החברים שלידך, מן הסתם-

שימי בונפיל: גם לא ראו את ההסכם.

יוסי חזן: גם לא ראינו.

ברק עטרי: בסדר שנייה, אז אולי אני לא יודע, הכל בסדר.

יעלה מקליס: זה לא הסכם.

ברק עטרי: הצעת גישור, בסדר? מה זה משנה? הצעת גישור.

שימי בונפיל: אנחנו מכירים הסכם מברזני, וגם אותו אנחנו סיכלנו והורדנו מסדר היום.

ברק עטרי: בסדר, הסכם גישור. עכשיו, אם אני מנסה לחשוב, באיזשהו שלב היה שלב שהייתה ישיבת מועצה על זה, בסדר?

יעלה מקליס: לא היה.

שימי בונפיל: לא הייתה ישיבת מועצה.

שמואל רוטמן: היא לא התקיימה ולא בכדי, כי אנחנו לא הסכמנו-

ברק עטרי: היא לא התקיימה כי לא הסכמתם להגיע.

שמואל רוטמן: לא הסכמנו לבוא כי זה היה ההסכם הקודם, לא ההסכם הזה.

ברק עטרי: זה לא אותו הסכם?

יוסי חזן: לא, מנענו הסכם כזה.

שימי בונפיל: מנענו הסכם עם ברזני.

אמנון סעד: היה בו שיפוי כספי.

ברק עטרי: אה, מכירה.

שימי בונפיל: כן.

אמנון סעד: בקיצור, בשורה האחרונה-

ברק עטרי: ולמה אנחנו לא מעבירים? אתה הצעת להעביר את זה לסביונים.

אמנון סעד: אבל עדיין יש שם קאנטרי.

ברק עטרי: אבל מתוך ה 27 דונם, 2 דונם לשני בניינים, זה הסיפור?

שמואל רוטמן: רגע רגע חברים, אנחנו מדברים עכשיו על ההסכם, לא על פתרון.

אמנון סעד: שמעתי, בסדר? אם היה ניתן לעשות את זה הכי מהר שאפשר. אין, יש פה הסכם גישור שנועד-

ברק עטרי: אבל רמ"י אומרים לנו שאין. לא מאשרים.

אמנון סעד: נו ברק, תן לי לדבר.

ברק עטרי: סליחה.

אמנון סעד: אתה לא יודע עד הסוף את הכל. היזם מבחינתו רוצה לבנות פה היום.

רוני חלמיש: היזם רצה לבנות לפני זה, כן?

ויקטור ג'נח: לפני חמש שנים רצה לבנות.

<u>אמנון סעד:</u> לא, אבל היום, תשמע, אני לדעתי, אני אומר את זה פה באופן מלא, הוא נתן גרייס למקליס לעבור את הבחירות, וזה היה ברור שאחר כך שהמינהל לא יאשר. עכשיו אני אגיד לכם משהו פה, תשמעו, לא בשביל להקניט אף אחד. המינהל לא היה בקשרים טובים עם העירייה. אמר פה אלעזר במברגר, שמי שהיה פה לפניי חסם עבודה איתם, והם לא רצו לשמוע עלינו. חד וחלק, מה שאני אומר לך זה נאמר פה, ליד שר השיכון, ליד כולם. אני ביקשתי, לפנים משורת הדין, פגישה עם ינקי קווינט, לנסות להציל את הדבר הזה, שבכל זאת נוכל להעביר את זה לשם כדי לשכנע את הגורמים המקצועיים, את הגורם הכי מקצועי עם הסמכות הכי גדולה, כדי שיקבל אותי לפגישה, והוא אכן נעתר לבקשתי, הוא יקבל אותי לפגישה, ואני אעלה את זה בפניו. איפה שאז הצעתי, עשית שיעורי בית טובים, אני יודע גם עם מי דיברת, הכל בסדר. עניתי לה ואני אענה גם לך.

<u>ברק עטרי:</u> אין בעיה.

<u>אמנון סעד:</u> עניתי לה ואני אענה גם לך. חבל, חשבתי שחברים מתנהלים אחרת, אבל כנראה שלא.

משה מגן יצא מאולם הישיבות

<u>ברק עטרי:</u> נו, אני חבר, עדיין אני חבר.

<u>אמנון סעד:</u> לא, לא דיברתי עליך.

<u>ברק עטרי:</u> אה, אוקיי.

<u>אמנון סעד:</u> לא דיברתי עליך. בזמנו כשהצעתי את זה, זה היה לפני שלוש שנים וחצי, אני דיברתי על החלק של איפה שהיה הקאנטרי, שמשם גם היה צריך לעשות שינוי תב"ע כי זה מלונאות ונופש. לא, זה נופש וספורט, סליחה. אנחנו כבר אחרי זה. אין לנו שנה ואין לנו שנתיים, אנחנו לא, אם אני עובר למגשר ואני אציע לו דבר כזה, זה לא יספיק הזמן, מפני שזו תוכנית שאישרנו אותה פה, היא כבר לפני דיון במחוזי, תהיה התנגדות של כולם, יש כבר תוכנית. הוא הלך ל- BOTעם מצלאווי, אישרנו לו פה בעירייה, אז זה אומר שאם אני אעשה תרגיל כזה, זה אומר שבטוח זה ייבנה ב- 8 א', איפה שזה נמצא היום. לכן אני מנסה, ואני, וקיבלתי תשובה חיובית שאכן יקבלו אותי, באתי עם שלושה-ארבעה נושאים, כשהנושא המרכזי זה זה. אני אומר פה על השולחן, הנושא המרכזי זה זה, יש עוד נושא גם שהוא דיור מוגן במונוסון, ומה שאמרתי לה, המסר שהעברתי לרמ"י, כן, גם הקרקע המשלימה שם, זה שיש פה רוח חדשה. אני מוכן ללכת ולעשות כל מיני צעדים. למשל, להוציא לפועל את המכרז של 28 א', שזה איפה שעוזי נמצא עם הירקות, עם הצעצועים, שזה הרבה זמן לא קרה עם זה כלום. אמרתי תשמעו, אני רוצה לקדם פה דברים שלא התקדמו. לא, יד לוחצת יד. אני אקדם פה, אתם תתנו לי יד. אני לא יודע כמה זה יצלח. אני לא יודע. אבל אין לי הרבה זמן, כאשר פעמיים קיבלנו תשובה שלילית. גם אני לא יודע להגיד שבפרק הזמן הזה, שפה התחייבנו, אני אוכל למצוא פתרון אחר. אני לא יודע. כי זה מה שיש עכשיו. השעון מתקתק, למרות שמקליס אומרת שלא, הוא מתקתק. אם אני אגיע לשופט ואני אגיד לו, תשמע, לא, כן, יש פה רצף שלטוני, היה פה שלטון לפניי, עשה איתו הסכם, הגיע להסכם עם לוזון, לוזון רוצה לבנות מחר בבוקר, ואני אומר לך שהמסר שאני מקבל זה שזה היה ההסכם. זה ההסכם. הרי ממילא לא תצליח לעשות, גם היא ידעה את זה, ואחרי הבחירות אלוהים גדול, היו בונים פה, וזה הכל. אבל אני אמרתי, ואני אומר את זה לחברים פה, ואני אומר את זה לכל מי שסביבי, גם לזה שאומר לי "אין לך סיכוי", יש לי התחייבות ציבורית לעשות הכל כדי להעביר את זה משם. אני אעשה הכל. כל מה שצריך, אם אני צריך להקריב פיון, אני אקריב פיון, צריך להקריב צריח, אני אקריב צריח. העיקר שיקבלו אותי שם וילכו לקראת המהלך הזה. אם זה לא יקרה, אם אני אקבל תשובה שלילית, כאשר יזמנו אותי לפגישה, אין עוד תאריך, אני לא יודע בדיוק איך להתנהל עם זה, אני צריך לחזור ללוזון, ולהגיד לו, תשמע, בוא רגע, בוא נערבב את הקלפים מחדש. הוא לא חייב. הוא יכול באותו רגע ללכת לשופט, לשופטת עם זה, והדבר מאוד ברור. הרכב. מחר יבנו פה, נקודה. הכריחו אותי לתת להם היתרים. זה התנאי. התנאי, אני עכשיו לא אומר.

משה מגן נכנס לאולם הישיבות

רוני חלמיש: או שכן או שלא, כן, זה פתוח.

אמנון סעד: כן, בסדר, אתה זוכר מה אמרת לי, שזה יקרה בוודאות, זה יקרה בוודאות של 99.9, אמרת לי אתה.

ברק עטרי: כן, אבל אמנון, יש לנו-

אמנון סעד: רגע, רגע, שנייה, אני לא סיימתי, לא סיימתי. אם תהיה אופציה אחרת, אני אנסה אותה. מה שאני עושה עכשיו, זה להציל את המצב. לא שיש אופציה אחרת שאני לא רוצה לבנות במונוסון או בסביונים, לא יודע מי מספר למי סיפורי סבתא, זה לא המצב. אלה לא העובדות. יש פה הסכם, הוא מאוד צר, הוא מאוד מגביל אותי. אני אנסה הכל, כמו שהתחייבתי לעשות הכל, ואם אני לא אצליח מול רמ"י, אז אני לא יודע בסד זמנים הזה אם לוזון יהיה מוכן לתת לשופטת או ההרכב, יהיה מוכן לתת לי עוד זמן אחר כדי לעשות הליך אחר במקום אחר, שגם אותו אני מוכן לעשות. אבל כרגע זה מה שנמצא פה, טייק איט או ליב איט. זה מה שיש. זה לא שעכשיו אתה אומר לי, בוא תתכנן, לא תכננו פה, לא ניסו פה באמת, מאז אוקטובר 20 שהוצאתי את הפוסט הזה, לא באמת ניסו לעשות פה שום דבר. ניסו לעשות דברים אחרים והצליחו. טוב, רע, עשו קאנטרי על כל השטח. בואו, אנחנו נאבקים גם עם דברים אחרים, עם שבירו וכל מיני דברים אחרים, אבל אני שם פה הכל על השולחן, אין לי סודות, אני לא מסתיר מאף אחד כלום. אני לא אומר שאני אצליח הכל, אני אומר שאני התחייבתי, ואני רוצה לעמוד בהתחייבות הזאת כלפי הציבור, שאני אעשה הכל. יש לי פריצת דרך שקיבלו אותי, אבל זה לא אומר כלום. יכול להיות. אני אומר שזה כן, אני מבחינתי, כשאני אגיע לגורמים המקצועיים שם, אני אגיד, תראו, אני כן רואה את זה כהחלפת שטחים. אין זיקה גאוגרפית, יש ויכוחים, הם לא יכולים לעשות את זה בלי מכרז. אבל בואו, זאת ההתחייבות שלנו לציבור, לראות אם יש התחייבות משלו, ליובב יש התחייבות, לשימי, לכל אחד פה.

ברק עטרי: לכולם.

אמנון סעד: גם למקליס, גם לאפרגן, כולנו בעצם.

ויקטור ג'נח: גם לליאור גלבוע.

אמנון סעד: כן, נכון. לכל אחד יש פה. אבל אני נמצא עכשיו במקום שהאחריות תהיה עלי. אני לא יכול להגיד מישהו אחר אשם, אני לא אגיד גם. אני אמרתי פה מה ששמעתי, אני גם לא חוזר על זה, זה לא העניין להאשים דברים, אני אומר רק אלה העובדות. עכשיו, עלו פה כל מיני, זאת אומרת, יש פה אפשרות גם לא לאשר את ההסכם. אני לא מכריח אף אחד לעשות שום דבר, זה השכל הישר של כל אחד, היה לרוטמן הצעות, היה להדר הצעות. ואין לי, אני בדרך כלל לא אוהב לקבל החלטה מהר, גם כשאני חושב הרבה הרבה, בסוף אני רוצה לקבל החלטה וללכת איתה. פה זה קצת בעייתי, כי יש לנו כדור אחד בקנה, ואני לא יודע גם, היזם היחיד שלא התקשר ולא ביקש פגישות פה, היזם היחיד מכל מי שרוצה לבנות פה אפילו שתי דירות, אני אומר לכם, זה לוזון, יושב על הגדר, מחכה לראות מה יקרה פה. מה זה אומר? אני לא יודע. לא רוצה לפרש אותו, אני רק אומר, זה המצב. לכן אני פותח את זה לדיון. אם יגידו פה כל, אני שמח, אני לא חושב ש- אני אף פעם לא אמרתי את זה גם שהחוכמה נמצאת בראש של בן אדם אחד, כל אחד יכול לתת פה איזה פתרון, איזשהו רעיון. לכן זה נושא כבד משקל. לגבי חיים, רציתי שבאמת כולם ידעו, בסוף האחריות היא שלי, בסדר, אני לא בורח משום דבר אף פעם. אבל זה המצב. אתה רוצה להגיד משהו?

שמואל רוטמן: כן. יש כמה סוגיות שעולות בנושא הזה. אחד, שאלת, היה לזה עבר, היה ניסיון של הסכם, לחתום הסכם עם מי שהיה מיועד לקנות את המגרשים. אני מאוד מצטער שאני צריך לדבר בצורה, בואו נגיד מאוד ברורה, זה היה הסכם כמעט שערורייתי, ההסכם עם ברזני, ולא בכדי עשינו את כל מה שאנחנו יכולים במסגרת החוק והנהלים כדי שהנושא הזה לא יעלה לדיון. פשוט היה הסכם שלא כדאי לפרט כמה דברים שפשוט לא יודע איך הגיעו אליהם. ואז נוצר בפנינו הדבר הזה. עכשיו, קודם כל, זה הסכם שהוא גם מצד אחד העירייה והועדה שאני עוד לא ברור לי איך אפשר להתחייב בשם ועדה, הועדה בכלל צריכה-

רוני חלמיש: לא, זה דברים שאי אפשר.

שמואל רוטמן: אני לא יודע, אני שואל, אני מציג את כל סימני השאלה שיש.

יעלה מקליס: אין התחייבות.

שמואל רוטמן: יש, מה? תראי את נוסח ההסכם, זה מצד אחד הועדה, מצד אחד העירייה והועדה-

רוני חלמיש: אבל פה זה לא הדיון, הדיון עכשיו הוא של העירייה, הועדה תאשר את זה בנפרד, זה לא קשור.

שמואל רוטמן: אז השאלה קיימת, זה לא-

יעלה מקליס: יש לה שיקול דעת עצמאי.

שמואל רוטמן: כן, אז איך אפשר להתחייב, איך אפשר לחתום על הסכם בשם שניהם?

רוני חלמיש: אתה עוד לא חותם, אתה מאשר בשם העירייה פה.

שמואל רוטמן: סוגיה אחת.

חיים אפרגן: יכול להיות שהעירייה תאשר בוועדה הזאת?

שמואל רוטמן: רגע, שאלה שנייה, יש עוד שאלות פנימיות, גם אז היה לנו התלבטויות מאוד קשות, מה מספר הדירות שהוא יקבל, איך זה יכול להיות שהוא יקבל במקום 114, 170 דירות? אני לא יודע. לא יודע. אני אומר שוב, יש סימני שאלה ואני חושב שבלוח הזמנים הזה- רגע, חברים. שנייה. מבחינתי יש עוד נקודה, עוד נקודה אחת, ואחרי זה עניין של תום לב. היו לנו דיונים בוועדה לתכנון ובנייה ושינינו תב"ע ב"גדות", והפכנו ייעודים הפכנו ייעודים ממגורים למסחר ותעסוקה וכו'. אני כמעט בטוח שזה מופיע בפרוטוקול כי שאלנו את יושב ראש הועדה האם מגרש 304 יכול לשמש ל 8 א', 8 ב', נאמר לא.

אמנון סעד: 3004.

שמואל רוטמן: 3004, מה אמרתי.

ברק עטרי: 3004, אם אני לא טועה-

שמואל רוטמן: שאלנו ספציפית, דקה, חברים, תנו לי רגע אחד, זה מידע חשוב. שאלנו, אני חושב שזה מופיע בפרוטוקול, נאמר חד משמעית לא. עכשיו, על מה אנחנו הולכים לחתום פה הסכם? על משהו שאנחנו בוועדה אמרנו שהוא, חברים, בחיי נו.

אמנון סעד: אתה צודק, אנחנו מבקשים סליחה רבתי.

שמואל רוטמן: זה באמת נושא כבד, חבר'ה, זה לא.

אמנון סעד: אתה צודק.

שמואל רוטמן: אנחנו בוועדה אמרנו לא. אז איך אנחנו יכולים עכשיו לחשוב, לא, אנחנו בכל זאת, בכל זאת אנחנו נחתום על משהו שאומר כן, בלי שהשתנו התנאים? אלה הדברים הטכניים. עכשיו, מעבר לזה, לאור מה שאמר פה המנכ"ל, ואני ידעתי את זה קודם בצורה גלויה וברורה, שהתקיימו, הרי רמ"י הוא מחותן עיקרי בעסקה הזאת. בלי רמ"י אין כלום, אין דיל. היו מפגשים ברמה מכובדת, בשתי אינסטנציות, הגבוהה שביניהם זה מנהל המרחב עם היועצת המשפטית, שנאמר בו, לא יקום ולא יהיה. איך אני יכול היום, מבחינת תום לב כלפי הצד השני, לבוא ולאשר משהו, כשאני יודע שהסיכוי הוא אפס? אני חושב שזה חוסר תום

לב. עכשיו, אם אפשר להציע, אני מבין, כולנו רוצים לפתור, אז לפחות בואו לא נאשר את זה היום, נאפשר לראש העיר, יש לנו לפחות עוד איזה חמישים, שישים יום עד למאה עשרים יום, או ש-

שימי בונפיל: שלושים יום.

שמואל רוטמן: שלושים יום. אם יקרה נס וראש העיר יצליח אצל ראש רמ"י לקבל אישור, בסדר, אבל אם לא, אז לא, ונחפש אולי פתרון אחר. אולי גם אפשר יהיה להיפגש עם לוזון ברמה של ראש העיר, ולראות אולי יש פתרון אחר. אבל לבוא ולחתום מראש על משהו שאתה יודע שהסיכוי הוא אפס, זה חוסר תום לב.

שימי בונפיל: אז אפשר לבקש בקשה אחרת.

אמנון סעד: שנייה, שנייה.

ויקטור ג'נח: אני יכול להבין למה העלו את זה היום? אתה יושב בהנהלה.

אמנון סעד: מה, מה השאלה?

ויקטור ג'נח: השאלה למה הביאו את זה היום? מה שהוא אמר, היו צריכים להעלות את זה בהנהלה.

אמנון סעד: דיברנו, לא היית, היית בקפריסין. אני רוצה גם להגיד לך מה עשית.

שמואל רוטמן: דאגנו לפרנסה שלך.

אמנון סעד: עשית בלוף, לא היה לך כלום-

ויקטור ג'נח: גם עכשיו אין לי כלום.

אמנון סעד: טוב, רגע. הדר, הייתי באמת רוצה לעשות-

הדר מימון: אני חושב שההצעה שלך היא ההצעה הכי טובה.

ברק עטרי: של מי?

שימי בונפיל: של רוטמן.

הדר מימון: של אמנון. אני לא יודע, כל ההסכם הזה הוא קצת פתוח מבחינה, לטעמי לפחות, מבחינה משפטית. ואני לא יודע, לא כל כך מבין מה, אנחנו מאשרים את התב"ע של 124 יחידות דיור?

רוני חלמיש: לא מאשרים שום תב"ע. לא מאשרים.

יעלה מקליס: לא מאשרים שום תב"ע.

הדר מימון: הוא אומר מאשר-

רוני חלמיש: ההסכם הזה, פשוט לא. זה הסכם גישור, במסגרת הגישור זאת הצעת המגשר הייתה על מנת לנסות לפתור את הבעיה, אוקיי? אין לך פה הסכם עם מקרקעין, יש לך התווית עקרונות שבאה ואומרת, ככל שתגיע להסכם, ההסכם הזה יובא לאישור המועצה. אמרתי, ואני חוזר ואומר, ככל שיגיעו להסכם, זה יבוא לאישור מועצה. יכולנו את ההסכם הזה גם לא להביא לאישור מועצה.

הדר מימון: כתוב פה שיש מחלוקת על מספר היחידות דיור, אז הקצו לחברה מגרשים המאפשרים היקף בנייה של בין 124 יחידות דיור-

רוני חלמיש: שזה הערכה של-

הדר מימון: לפי עמדת אדריכל העירייה, ועד 170 יחידות דיור.

רוני חלמיש: נכון.

הדר מימון: עכשיו, אני לא מבין.

ברק עטרי: איזה חלק לא הבנת? נענה לך.

הדר מימון: מי נותן, מי מרוויח מהכמות הזאת?

רוני חלמיש: אבל זה הסכם שאתה עושה. שמע, המטרה הייתה-

הדר מימון: אתה בא אלי בתור חבר מועצה, תאשר לו בין 120 ל- 200 יחידות דיור. יש לזה הפרש של מאה חמישים מיליון שקל.

רוני חלמיש: אתה מפספס את ההתחלה. ההתחלה באה ואמרה, באה העירייה ואמרה אנחנו, אם זה נכון, אם זה לא נכון, אם זה טוב או לא טוב, אנחנו רוצים לרווח את השטח הציבורי שנמצא בצמוד-

הדר מימון: את זה הבנתי, אבל מה התמורות? אני לא מבין מה התמורות.

רוני חלמיש: רגע, אבל תן לי, אולי בטעות יצא לך-

הדר מימון: את הרעיון אני מבין.

רוני חלמיש: אז תקשיב. באה העירייה ואמרה, זו היתה ההצעה של המגשר. ההצעה של המגשר לא מחייבת אותך כהסכם. אומרת, אנחנו, היה אדריכל, אמר, הציע ככה, וזה הציע ככה. כן, כן, לא, לא.

יעלה מקליס: לא, אדריכל מטעם העירייה אמר מספר והאדריכל שלהם אמר מספר אחר.

שימי בונפיל: ואז היה שהבורר יהיה איתם היזם.

ליאור גלבוע: מי מקצה אותם?

יעלה מקליס: לפי שמאות, לפי שמאות.

חיים אפרגן: ההסכם הזה במקום מסוים כובל אותם.

הדר מימון: לא כתוב פה שום שמאות בהסכם הזה.

אמנון סעד: רגע, רק שנייה, הדר. סליחה.

רוני חלמיש: אז אל תעשה את ההסכם, זה הסכם שלך.

אמנון סעד: רוני, רוני.

הדר מימון: אתה היועץ המשפטי שלי, אל תעשה את ההסכם. היא אומרת שיש פה שמאות. אין פה שום שמאות.

יעלה מקליס: אני אמרתי שתהיה שמאות.

הדר מימון: איפה תהיה שמאות? אין פה אפילו מילה על שמאות.

אמנון סעד: טוב, רגע, הדר, הדר, שנייה. אני אעבור, רגע, שנייה, נראה.

הדר מימון: כתוב שהמגשר יחליט בין לבין.

אמנון סעד: הדר, רגע.

ברק עטרי: הוא השמאי, הוא המגשר, הוא השמאי.

אמנון סעד: ברק, דקה.

יעלה מקליס: אני אתחיל מהסוף. קודם כל, אמנון אני מאחלת לך בהצלחה ברמ"י. אני לא אתייחס לכל ההערות שלך כי זה לא לעניין, מבחינתי. אתה תחליט מה שאתה רוצה, אני לא שם, זה לא מעניין. אני מאחלת לך הצלחה.

אמנון סעד: אני שם. אני שם כי אני קיבלתי ירושה, שביקשתי ממך לפני זה לדעת ממנה ולא העברת לי אותה. ואני עכשיו בסד זמנים שזה מונח לי על הראש.

יעלה מקליס: לא.

אמנון סעד: אני צריך לקבל את ההחלטה. אני צריך להוביל את זה. לא, את גם דיברת בלי שאני אתן לך זה.

יעלה מקליס: בסדר, לא הפרעתי לך, אז אל תפריע לי.

אמנון סעד: לא, אז אני לא נתתי לך את זכות הדיבור. אני עברתי מהדר למשה ואת התפרצת.

יעלה מקליס: סליחה. אז לא, אז אני אחכה.

אמנון סעד: אז עכשיו תבקשי, אני אתן לך, זה בסדר.

יעלה מקליס: אני אחכה עד שמשה יסיים.

אמנון סעד: את רוצה להגיע לדברים שהיו בעבר, אפשר להגיע.

ורדי בושרי: למה? זה לא נותן כלום.

אמנון סעד: אני לא, אני רק, אני, תקשיב-

ורדי בושרי: בואו נתקדם.

אמנון סעד: אני אמרתי, אני לא מחפש, אבל את האמת אני צריך להגיד פה. האמת, ביקשתי ממנה בערב, לא קיבלתי. נעשה פה הסכם מתחת לאף של כולם מול עורך דין לבד, הוא גם לא קיבל כסף. מי ייתן לו כסף? מי העסיק אותו? אתה ורדי? לא, היא העסיקה אותו לבד. אז בואו..

ורדי בושרי: אני העורך דין של עצמי.

אמנון סעד: אתה מעולה בזה, בסדר. לא, אז בוא. אז את זה אני צריך להגיד פה. לא השמצתי ולא לכלכתי ולא אמרתי שהיא עבריינית ולא אמרתי שום דבר אחר. אמרתי עובדות,

מה שקרה. קיבלתי כזה, היה לי כזה, אני צריך להתמודד עם זה עכשיו. יש לך מה להגיד ויקטור?

ויקטור ג'נח: לא.

אמנון סעד: אני יודע.

משה מגן: אני רוצה להגיד משהו.

אמנון סעד: רגע, אבל היא רוצה, היא ביקשה. לפניך.

משה מגן: מי?

אמנון סעד: מקליס.

יעלה מקליס: אז קודם כל אני מאחלת לך בהצלחה.

אמנון סעד: תודה רבה.

יעלה מקליס: ואותם ביטויים שאתה משתמש בהם, שאתה עושה את כל המאמץ גם בפעילות ההתנהלות שלי לאורך כל הדרך, בעניין הזה, מתוך הבנה שללוזון יש תב"ע מאושרת לשני בניינים, ואם הוא יחליט שהוא לא רוצה להשתמש בשטח ציבורי, הוא יכול לחפור ארבע קומות מתחת לאדמה, ואז אנחנו מחויבים לתת לו היתר, ואם אנחנו לא ניתן לו היתר, אז ועדת ערר כבר אמרה את שלה והיא תתן לו היתר. זאת אומרת, אנחנו נמצאים בסד זמנים בגלל התב"ע עצמה. אז כל ניסיון שיצלח לשנות את רוע הגזירה, תבורך אמנון, הכל בסדר. אני אגיד שגם לאורך הזמן, נזכרתי עם ורדי, שאנחנו בזמנו אישרנו פטור מהיטל השבחה רק ל 2 א', 2 ב'. לא אישרנו 8 א', 8 ב'. ורדי לא זוכר, אני זוכרת היטב, ונדמה לי גם את היית, וכך גם יצרנו ללוזון עוד קושי, כי היום יש דיון והוא טוען שמגיע לו פטור, ואמרנו לא נתנו פטור. יש פה המון המון עבודה שנעשתה בניסיון באמת להעתיק את המבנים האלו מהמקום הזה מתוך הבנה שזה מקום שצריך להיות מיועד לציבור, כי גם ככה יש שם צפיפות. עכשיו, לגבי העניין המשפטי. המגשר הציע הצעה. לא פרסמנו אותה ולא חתמנו עליה, ולא עשינו שום דבר, מתוך הבנה ומתוך גם, לא מתוך הבנה, מתוך חוות דעת של היועץ המשפטי שאנחנו נמצאים ממש סמוך לבחירות ולכן אנחנו לא יכולים לקבל, לחתום, ואנחנו לא יכולים לקבל אישור מועצת עיר. כך שבעצם הנושא הזה הוא פתוח. מבחינתי שוב, משפטית, יגיד רוני, הנושא הזה הוא הצעה כרגע. כל עוד מועצת העיר לא אישרה את זה, אין לזה שום נוסח מחייב. זה שלוזון אולי רוצה את זה, בסדר, זכותו, הוא רוצה לבנות, הוא רצה לבנות גם לפני חמש שנים, ובוועדה לא אישרנו לו בגלל הסיפור הזה של שטח ציבורי. כן, בישיבות-

אמנון סעד: לא מדויק, את יודעת שלא מדויק.

יעלה מקליס: מה?

אמנון סעד: כי ברשות רישוי אישרת לו מרתפים וזה, כן-

יעלה מקליס: בסדר אבל לא, לא-

אמנון סעד: את זוכרת, את כן עשית-

יעלה מקליס: בסדר, אבל אחר כך לא אישרנו לו.

אמנון סעד: אם את חוזרת להיסטוריה-

הדר מימון: אה, אישרת לו במרתפים?

אמנון סעד: היא אישרה לו ברשות רישוי. הלך לזה, נתן הערה.

יעלה מקליס: הוא לא בנה. הוא לא בנה. כן. הוא לא בנה.

אמנון סעד: לא בנה, אבל את אישרת לו. אתה לא זוכר ורדי?

ברק עטרי: מה היא אישרה לו?

אמנון סעד: אישרה לו מרתפים, חפירה וטיפול. כן, מה?

יעלה מקליס: אבל הוא לא עשה כלום בסוף.

אמנון סעד: אם חוזרים אחורה בזמן הוא זוכר. יש לי זיכרון טוב, הוא פיל אפריקאי, אני אסיאתי.

הדר מימון: כן, שמתי לב.

שימי בונפיל אני אסיאתי, לא?

אמנון סעד: אה, אתה אסיאתי? אז אני יתוש אסיאתי.

יעלה מקליס: עכשיו, כן עשינו תב"ע, כן עשינו תב"ע שבה העברנו זכויות בניה של המגרש המדובר לאזור התעסוקה כדי לצופף שם ולא לאבד שם זכויות בנייה. לא קבענו מה יהיה שם. זה גם מיועד לתעסוקה ומסחר. בכל מקרה זה צריך לעבור בוועדה, אז כך שאם מועצת העיר תחליט לקבל או לא לקבל, יש לה את כל היריעה לקבל. עכשיו, גם יש לזכור שזכינו במחוזי בעתירה שלנו על ועדת ערר, אבל אין ערובה לזה שנזכה גם בעליון, במיוחד שיש לנו את התקדים של אונירם, למרות ששם בסוף, פסק הדין לטעמי הרבה פחות טוב מבחינת היזם למה שהיה בהסכם. אבל זה לא חשוב, זה לא העניין. אז כך שיש סיכון מסוים גם בדיון בעליון. אם תצליח לשכנע את רמ"י שאכן יש מקום לדבר הזה, והם יחזרו בהם מההתנגדות שלהם, תבורך. זה בסך הכל אינטרס ציבורי, ואם תשיג את התוצאה הזאת אז כולנו נברך על זה.

הדר מימון: מה לגבי הכמויות של הדירות? זה לא כל כך הבנתי איך מחליטים את הדבר הזה.

יעלה מקליס: אז תקרא את ההסכם.

הדר מימון: קראתי.

יעלה מקליס: אבל אני חושבת שנכון-

הדר מימון: שהמגשר יחליט בין זה לבין זה.

שמואל רוטמן: זה לא בשל, היום זה לא בשל.

הדר מימון: לא שמאות ולא כלום.

ברק עטרי: תרשום מספר.

הדר מימון: זה כל העניין, זה המספרים.

רוני חלמיש: זה לא כל העניין.

הדר מימון: לא, זה מה שכתוב פה.

רוני חלמיש: בסוף צריך להגיע להסכם. לא תגיע להסכם, אין הסכם, מה?

יעלה מקליס: לא יהיה הסכם.

הדר מימון: יש לזה ערך כלכלי של מאה מיליון שקל. זה עף, זה באוויר ככה.

שמואל רוטמן: בקיצור, זה לא בשל היום, אי אפשר.

ברק עטרי: אני חושב שזה מאוד בשל. למה לא? בואו נצביע.

שימי בונפיל: רגע, אני ברשותכם רוצה להגיד איזה משהו קטן, כדי שנוכל להתקדם. במסגרת ההסכם שמונח בפנינו, יש לי איזה הצעה קטנה במסגרת ההסכם שמונח בפנינו, כדי שבאמת נוכל לבוא בתום לב ובצורה נקיה כדי לראות איך אנחנו באמת יוצאים מהדבר הזה, אני מציע שאולי אנחנו ניתן לראש העיר תקופה מסוימת כדי לבחון את הדברים, ואפילו מבחינתו הוא יגיד לנו שתוך חודש, כמה זמן שייקח לו, הוא כבר יצור קשר עם לוזון, יביא אותו לדיונים, יראה איך הוא כבר במקביל עושה את הדברים האלה. אני חושב שככה נוכל לפטור את עצמנו, ולראות איך אנחנו מתקדמים ולצאת מהדבר הזה.

אמנון סעד: כן, אתה מציע הצעת החלטה?

שימי בונפיל: אז אני מציע הצעה נגדית, הצעת החלטה שאומרת שניתן לראש העיר את הזמן לבדוק את הדברים, וגם נוכל לכתוב את זה שתוך חודש ימים.

יעלה מקליס: זה נתון שרשום על שם רוטמן-

ברק עטרי: כן, זה היה לפני זה אצל רוטמן. כל אחד לוקח (לא ברור)-

אמנון סעד: אה, ואתה כל מה שאתה יודע לא התייעצת עם אף אחד. אתה קמת בבוקר, עם דיסק-און-קי, יודע את הכל. אתה לבד ידעת הכל.

ברק עטרי: לא, אני לומד-

אמנון סעד: טוב, אני אעלה את ההצעה.

רוני חלמיש: אמנון, אתה יכול לתת את זה להסכמה.

אמנון סעד: לא, לא חשוב, זה לא משנה, אתה לא מבין?

ויקטור ג'נח: רגע, נוריד את זה מסדר היום?

ורדי בושרי: רגע, אני ביקשתי לדבר.

אמנון סעד: סליחה, שכחתי.

ורדי בושרי: ביקשת שהיא, בינתיים עבר לשם, עבר לשם.

ויקטור ג'נח: אני הייתי מצביע על ההצעה כמו שהיא.

אמנון סעד: נו אז תצביע.

ויקטור ג'נח: ולא מחייב את אף אחד גם.

יוסי חזן: לא, לא, יש לזה משמעות, רגע.

ויקטור ג'נח: לא? למה לא?

יוסי חזן: לא, לא ממש לא.

אמנון סעד: רק שנייה יוסי. תן לורדי לדבר.

ורדי בושרי: חבר'ה, אני הייתי בשקט כל הישיבה, אני רוצה רק שתי דקות בלבד האזנה. כמי שמכיר את ההיסטוריה, זה בערך כבר סיפור של לדעתי עשרים שנה, 8 א', 8 ב'. זה נועד כדי שנוכל לפנות את הרכבת פה בסמוך לעירייה.

יוסי חזן: יהודה לוי.

ויקטור ג'נח: יהודה לוי 10.

ורדי בושרי: יהודה לוי 10. היה אמור להיבנות פה בגבעה, לא צלח. העבירו את זה לשם, וזה היה אמור לחנות שם בצורה זמנית. ונכון לרגע זה, זה נתקע כבר לאורך השנים. אין ספק, אין ספק שאנחנו כנבחרי הציבור, קואליציה, אופוזיציה, זה לא משנה, חייבים לעשות הכל, אבל הכל, על מנת להעתיק את הבניינים מהמקום שהם אמורים להיבנות. עכשיו, אני מברך את ראש העיר שהוא רוצה להיפגש עם רמ"י, וזה בסדר, יכול להיות שהוא יבוא עם אנרגיות אחרות וזה כן יצלח, אנחנו לא יודעים. אני מאמין בבני אדם. אני חושב בן אדם לבן אדם עם אנרגיה טובה יכולים להזיז הרים.

ליאור גלבוע: הכל אישי.

ורדי בושרי: אני לא יודע אם אתם יודעים, תבחנו אותי קצת בהיסטוריה, ההסכם בין ישראל לירדן נסגר בין רבין לחוסיין על כוסית ויסקי וסיגר. תבדקו אותי. אז אני לא יודע אם סעד מעשן סיגר, ויסקי אני לא יודע אם הוא שותה.

יוסי חזן: הוא שותה סודה.

ורדי בושרי: אבל אולי הוא יאמץ את זה ונלך לכיוון הזה.

שימי בונפיל: המספר הכי גבוה זה במדרגות.

ורדי בושרי: אולי, אולי. לכן, לכן, לכן אני מציע, כמו שמתבקש לתת את הארכה הזאת עד שתהיה הפגישה, אני מעריך שזה יהיה בחודש הקרוב, אנחנו גם לא מאבדים את הזמן של המאה עשרים יום ש-

ברק עטרי: תשעים הוא אמר.

ורדי בושרי: תנו לי לדבר, חבר'ה, נו. את הזמן של המאה עשרים יום מיום מועד הבחירות, כדי שנוכל להתחיל לעשות איזה שהם צעדים אופרטיביים בנושא הגישור המדובר. יחד עם זאת, אני מציע שבמקביל, במקביל, סעד זה לא מכובד שאתה עכשיו בסמסים, אני מדבר-

יוסי חזן: למה סעד? ראש העיר, אחי.

ורדי בושרי: מה?

יוסי חזן: זה לא מכובד. ראש העיר.

ורדי בושרי: מה?

יובב גוניקמן: ראש העיר, למה אתה קורא לו סעד?

אמנון סעד: בסדר, בסדר, מותר לו.

ורדי בושרי: תגידו, אתם שפויים פה?

יוסי חזן: למה, מה?

ורדי בושרי: אתה תגיד לי איך לקרוא לו?

יוסי חזן: לא, אני זה הערה שלי, תקרא לו איך שאתה רוצה.

ורדי בושרי: אתה אל תעיר לי. אני לא מעיר לך, אתה אל תעיר לי. אני רוצה לקרוא לו סעד.

יוסי חזן: תקרא.

ורדי בושרי: מה הבעיה?

יוסי חזן: לא מכובד.

ורדי בושרי: מה, אתם בסדר?

יוסי חזן: אני חושב שזה לא, אני, זו הדעה שלי.

ורדי בושרי: וואלה חבר'ה, התבלבלתם.

ליאור גלבוע: אנחנו בממשל נשיאותי?

יוסי חזן: לא, מה?

ורדי בושרי: ממקום חברי.

יוסי חזן: טוב. זה לי לא נראה מכובד, אבל תמשיך. הכל טוב.

ורדי בושרי: עוד מעט תרביצו לי.

יוסי חזן: אל תגזים.

ורדי בושרי: לא, זה קופץ, זה קופץ. מה יש לכם חבר'ה? בואו.

ליאור גלבוע: אני בחמש שנים האחרונות שמעתי את השם מקליס הרבה פעמים בישיבות מועצה.

אמנון סעד: כן, תמשיך ורדי.

ליאור גלבוע: עכשיו, איך קוראים ליוסי?

ורדי בושרי: אני אומר, יחד עם זאת-

ויקטור ג'נח: כבוד סגן ראש העיר, תקרא לו.

ברק עטרי: די נו, תן לו לסיים.

ורדי בושרי: יחד עם זאת אני מציע, בטח חשבתם על אלטרנטיבות נוספות, לבחון אלטרנטיבות נוספות, ולעבוד במקביל. ולמה? אם תהיה תשובה שלילית, בלי שום קשר אם נאשר או לא נאשר, כמו שרוטמן אומר, יכול להיות שאנחנו נאשר, אולי אפילו זה לא בתום לב, ואז יכול להיות תמונה הפוכה, שעשינו דבר, שידענו שאין סיכוי שהוא יסתייע, ואישרנו את זה לכאורה, וחבל שזה יקרה. לכן, צריך לעשות במקביל לבדוק אלטרנטיבות נוספות, לתת אופציות נוספות ללוזון. כי אם לא, אם לא יהיה משהו קונקרטי על השולחן, הוא יבקש לממש את ההיתר בנייה, ומן הסתם, כנראה נצטרך לאשר את זה. לפחות על פי-

רוני חלמיש: לא, זה יחזור לעליון.

שמואל רוטמן: זה יחזור לעליון.

שימי בונפיל: זה יחזור לעליון.

שמואל רוטמן: זה העליון יכפה עלינו.

ורדי בושרי: אז העליון יכפה עליך, נו.

יעלה מקליס: הוא לא צריך לכפות. אם הוא יחליט שהוא דוחה את הערעור, אז בסדר, אז הוא-

ורדי בושרי: אז ידינו תהיה אולי התחתונה בסיטואציה הזאת.

רוני חלמיש: יכול להיות. אני אומר עוד פעם, בבית משפט אתה לא יודע. אתה נכנס לבית משפט, אתה לא יודע מה יהיה.

ורדי בושרי: בית משפט, יודעים איך נכנסים, לא יודעים איך יוצאים.

יעלה מקליס: לוזון יכול מחר בבוקר, בלי שום קשר לעליון, לחפור 4 קומות למטה, ואתה לא תוכל להגיד לו כלום.

רוני חלמיש: רגע, ורדי, אנחנו יודעים שני דברים. אחד, שהטיעונים נגמרו. שניים, יש לנו ברקע את מה שהיה עם אונירם, שזכינו אותו דבר במחוזי ובית המשפט העליון-

יעלה מקליס: אבל למה שהוא יחליט לבנות מתחת?

חיים אפרגן: אנחנו בורחים מהעובדות קצת. לוזון יכול לבנות מחר, נקודה. ולהשתמש בשטח-

יעלה מקליס: נכון, לכן כל הדחיפות הזאת להגיע איתו להסכמה.

חיים אפרגן: לוזון יכול לבנות מחר ולהשתמש בשטח ציבורי והא לא עושה לנו טובה ואנחנו לא עושים לו טובה. ולכן, השאלה היא איך אנחנו מרוויחים זמן כדי למצוא מקום אלטרנטיבי, זה השאלה.

ורדי בושרי: נכון.

חיים אפרגן: זו השאלה המרכזית.

אמנון סעד: סליחה רגע, סליחה, אתה יודע מה ההבדל? אני אגיד לך.

חיים אפרגן: אני, לא, עוד לא סיימתי, ברשותך. בהסכם הזה אני לא ידעתי על הסיפור של רמ"י שהתנגדו לפני כן.

יעלה מקליס: הם לא התנגדו לפני.

חיים אפרגן: כתוב שרמ"י התנגדו.

שמואל רוטמן: לא, עכשיו אנחנו יודעים שהם מתנגדים.

יעלה מקליס: עכשיו הם מתנגדים.

שמואל רוטמן: עכשיו אנחנו יודעים שהם מתנגדים.

חיים אפרגן: כלומר, שההצבעה שלנו פה על מה שמבנה, יש בזה סוג של טעם לפגם. לא צריך ללחוץ אותו.

שמואל רוטמן: נכון.

חיים אפרגן: וזה הבעיה היחידה שלי. למה ההסכם הוא הסכם טוב, ככלל הוא הסכם טוב.

שמואל רוטמן: טוב או לא טוב אנחנו לא יודעים, אבל יש תום לב.

אמנון סעד: תשמע, אני אגיד לך מה. יש רק בעיה אחת במה שאמרת, שאנחנו עכשיו נחפש אלטרנטיבות אחרות, זה סבבה. אבל מה שלא מצאו פה בשלוש שנים וחצי או ביותר, צריך למצוא ביומיים וחצי, אתה מבין מה ההבדל?

חיים אפרגן: לא, אני מדבר, אם המינהל ישנה, אלטרנטיבה, לא מחפש עכשיו בסביונים. סליחה שאני קוטע אותך, ראש העיר.

אמנון סעד: אני שמתי את זה פה. מה, מה?

חיים אפרגן: אמרתי, סליחה שאני קוטע אותך ראש העיר.

יעלה מקליס: יפה.

אמנון סעד: הוא לא מקבל כסף כמוך, מה אתה?

חיים אפרגן: אני אומר, ולכן, השיחה עם המינהל היא מאוד מאוד חשובה וקריטית, כדי שנבוא עם ידיים, סוג של ידיים נקיות. זה הדבר היחידי.

שימי בונפיל: זה בדיוק מה שאמרתי.

שמואל רוטמן: יפה.

הדר מימון: ומה לגבי תוכן ההסכם?

חיים אפרגן: אין לי בעיה עם זה.

שמואל רוטמן: רגע, אבל עוד לא הגענו לזה, רגע. הדר, הדר, תראה, אבל מתגבשת פה הרגשה של זה לא משנה כרגע, זה עניין שצריכים כרגע לתת זמן. הדר, אתה צודק, רגע, הדר, אתה צודק, הדר אתה צודק, אבל אנחנו עוד לא שם.

אמנון סעד: טוב, בסדר, נסכם את זה. אנחנו עכשיו מציעים הצעת החלטה אחרת, שאנחנו מסמיכים אותי לדבר עם לוזון בחודש הזה, לנסות לראות מעבר לפגישה שלי עם ינקי, שאני לא יודע מתי היא תהיה, הוא יכול להגיד לי שזה באוגוסט, אני לא יודע. כי אני חוזר על זה, כמו שאמרתי מקודם, שהיזם היחיד שלא התקשר ולא ביקש, עם המתחרים של התחדשות עירונית אנחנו יזמנו את הכל, כל השאר ביקשו פגישות, שבירו, כל מיני כאלה.

יעלה מקליס: ראית כמה כסף הוא עשה ב-?

אמנון סעד: ראיתי, שמעתי, אבל זה לא מעניין אותו. זה לא מעניין אותו. אם בן אדם נוסע לאיזשהו מקום, רוצה לקנות אוטו, פורשה בשני מיליון מאה, והוא לא יודע להחליט איזה צבע, הוא קונה את שני הצבעים.

יעלה מקליס: נכון.

שמואל רוטמן: אבל קראתי היום צבע, זהו, הוא הפסיד 10 מיליון.

שימי בונפיל: זה רק רוטמן יכול לקנות.

שמואל רוטמן: זה רק היום. מסכן, צריך לעזור לו.

ויקטור ג'נח: היות ואני ולוזון מאותו עדה, אני אצטרף אליך גם.

שמואל רוטמן: רגע, רגע, חברים, אם אפשר לעזור לנסח את הצעת ההחלטה, כן.

אמנון סעד: זה בסדר, זה בסדר, בואו, החלטה.

ויקטור ג'נח: לחזור ולדון לאחר חודש.

שמואל רוטמן: רגע.

ויקטור ג'נח: לחזור ולדון, זה הכל. זה הצעת החלטה. לחזור ולדון, זה הכל. אין יותר מזה, לא פרשנויות. לחזור ולדון מהישיבה לאחר ש-

שמואל רוטמן: לאור הנתונים, אנחנו יודעים שיש נתונים מרמ"י, אנחנו לא יכולים סתם להגיד ככה. רגע, דקה. שמעת גם את-

יעלה מקליס: מה זה משנה?

שמואל רוטמן: רגע, ראש העיר ביקש, חברים-

ויקטור ג'נח: לחזור ולדון.

שמואל רוטמן: תציע אתה הצעה אחת, אני אציע הצעה אחרת, בסדר.

אמנון סעד: רגע, תן לו לדבר, תן לו.

ויקטור ג'נח: לא, אני לא אתן לו, הוא יותר מדי-

הדר מימון: אמנון אני חייב לברוח.

אמנון סעד: טוב. ביי, להתראות.

הדר מימון יצא מאולם הישיבות.

שמואל רוטמן: רגע, רגע, חיים.

אמנון סעד: לא, בסדר, היית בדיון, זה בסדר.

חיים אפרגן יצא מאולם הישיבות

שמואל רוטמן: מועצת העיר מחליטה, שלא לדון בהסכם היום-

רוני חלמיש: לא לא שמואל, אולי תעשה הפוך, סליחה.

שמואל רוטמן: מה?

רוני חלמיש: תכתוב - מועצת העיר דנה באישור ההסכם והחליטה בשלב זה טרם-

שמואל רוטמן: תנו לי לשמוע.

יעלה מקליס: למה צריך? מה זה מוסיף?

רוני חלמיש: דנה באישור ההסכם והחליטה בשלב זה לדחות את הדיון עד למועד אחר, כאשר מסמיכים את ראש העיר לנהל משא ומתן עם רמ"י ועם לוזון על מנת-

שימי בונפיל: מה שניסחת, מה שאמרת, ננסח. יאללה להצבעה.

יעלה מקליס: למה זה חשוב?

שמואל רוטמן: חשוב, חשוב.

אמנון סעד: חשוב. מה זה חשוב מה זה מה זה חשוב? הוא אמר הצעה, אנחנו מקבלים אותה. בואו נצביע. מי שלא רוצה. אתה יכול לחזור?

רוני חלמיש: כן, אני אחזור, אני אחזור. הצעת החלטה. מועצת העיר דנה באישור ההסכם.

אמנון סעד: מישהו רושם את זה?

רוני חלמיש: באישור הסכם הגישור.

אופק אלאלוף: רגע, רגע, אנחנו נרשום את זה, רגע.

אמנון סעד: אופק, תרשום את זה רגע, רגע, לאט.

אופק אללוף: מועצת העיר?

רוני חלמיש: מועצת העיר דנה באישור הסכם הגישור-

שמואל רוטמן: בדיוק או, זה בדיוק העניין.

רוני חלמיש: דנה באישור ההסכם עם לוזון והחליטה בשלב זה.

אופק אללוף: רגע, רגע, דנה באישור ההסכם עם לוזון.

רוני חלמיש: והחליטה בשלב זה להסמיך את ראש העיר.

אופק אללוף: להסמיך את ראש העיר.

רוני חלמיש: לדון לגבי ההסכם עם לוזון ומנהל רשות מקרקעי ישראל, והנושא יובא לדיון מחדש בפני מועצת העיר.

שמואל רוטמן: לגבי ההסכם ו/או פתרון חילופי.

רוני חלמיש: ו/או פתרון חלופי. והנושא יובא לדיון מחודש במועצת העיר.

שמואל רוטמן: ו/או פתרון חלופי, שמעת אופק? אופק, ההסכם ו/או פתרון חליפי.

רוני חלמיש: יובא לאישור מועצת העיר.

שמואל רוטמן: שמעת, אופק?

שימי בונפיל: עולה להצבעה.

ויקטור ג'נח: פה אחד.

אופק אללוף: רגע, הצבעה. לא, לא.

אמנון סעד: לא, לא, תקריא את הצעת ההחלטה. תסתכל עלי, אני מנהל את הישיבה. רגע, גיל, אני רוצה שהוא יקריא את הצעת ההחלטה. תקריא אותה בבקשה.

אופק אללוף מקריא את הצעת ההחלטה:

הצעת החלטה: מועצת העיר דנה באישור ההסכם עם לוזון והחליטה בשלב זה להסמיך את ראש העיר לדון לגבי ההסכם ו/או פתרון חליפי ביחד עם לוזון ומנהל רשות מקרקעי ישראל, והנושא יבוא לדיון מחודש במועצת העיר.

גיל סימנהויז: משה, דוד, ויקטור, יעלה, ורדי אתה מצביע?

ורדי בושרי: אני מוכן להצביע-

גיל סימנהויז: לא, כן או לא?

ורדי בושרי: רק אם אני אקרא לסעד-

גיל סימנהויז: ראש העיר. אתה מצביע או לא? כן או לא? בעד? בעד. ליאור בעד, ברק בעד, יובב בעד, רוטמן בעד, ראש העיר בעד, יוסי בעד, שימי בעד.

הצבעה:

בעד - פה אחד אמנון סעד, יובב גוניקמן, שמואל רוטמן, שימי בונפיל, יוסי חזן, משה מגן, דוד מזרחי,
ויקטור ג'נח, יעלה מקליס, ורדי בושרי, ליאור גלבוע, ברק עטרי

החלטה: מועצת העיר דנה באישור ההסכם עם לוזון והחליטה, פה אחד, בשלב זה, להסמיך את ראש העיר לדון לגבי ההסכם ו/או פתרון חליפי ביחד עם לוזון ומנהל רשות מקרקעי ישראל, והנושא יבוא לדיון מחודש במועצת העיר.

גיל סימנהויז: חוזרים לנושא מס' 3.

סעיף מס' 3 - אישור מועצת העיר להסכם פיתוח בין עיריית יהוד - מונוסון לחברת אקרו התחדשות בתל אביב 32 שותפות מוגבלת מס' 540314069 א.ג החזקות התחדשות עירונית בע"מ ח.פ 51-5439792 בהתאם לנוסח המצורף, בהתייחס לפרויקט מוהליבר (תת מתחם 6) והסמכת מורשי החתימה של העירייה לחתום על ההסכם וכל מסמך נוסף הנדרש לצורך מימוש ההסכם.

גיל סימנהויז: סעיף מס' 3 - אישור מועצת העיר להסכם פיתוח בין עיריית יהוד - מונוסון לחברת אקרו התחדשות בתל אביב 32 שותפות מוגבלת מס' 540314069 א.ג החזקות התחדשות עירונית בע"מ ח.פ 51-5439792 בהתאם לנוסח המצורף, בהתייחס לפרויקט מוהליבר (תת מתחם 6) והסמכת מורשי החתימה של העירייה לחתום על ההסכם וכל מסמך נוסף הנדרש לצורך מימוש ההסכם.

אמנון סעד: מי בעד סעיף 3? אתם רוצים הסבר?

גיל סימנהויז: הצעת החלטה, מועצת העיר מאשרת את ההתקשרות בהסכם פיתוח בין עיריית יהוד מונוסון לחברת אקרו התחדשות בתל אביב 32, שותפות מוגבלת מספר 540314069 א.ג אחזקות התחדשות עירונית בע"מ. ח.פ 515439792 בהתאם לנוסח המצורף, בהתייחס לפרויקט מוהליבר, תת מתחם 6, ומסמיכה את מורשה החתימה לחתום על מסמך זה וכל מסמך נוסף הנדרש לצורך מימוש ההתקשרות. מי בעד? משה בעד, דוד בעד, ויקטור בעד, חיים בעד, יעלה בעד, ורדי בעד, ליאור בעד, ברק בעד, יובב בעד, רוטמן בעד, ראש העיר בעד, יוסי בעד, שימי בעד.

הצבעה:

בעד - פה אחד אמנון סעד, יובב גוניקמן, שמואל רוטמן, שימי בונפיל, יוסי חזן, משה מגן, דוד מזרחי,
ויקטור ג'נח, יעלה מקליס, ורדי בושרי, ליאור גלבוע, ברק עטרי

החלטה: מועצת העיר מאשרת פה אחד את ההתקשרות, בהסכם פיתוח בין עיריית יהוד - מונוסון לחברת אקרו התחדשות בתל אביב 32 שותפות מוגבלת מס' 540314069 א.ג החזקות התחדשות עירונית בע"מ ח.פ 51-5439792 בהתאם לנוסח המצורף, בהתייחס לפרויקט מהלביב (תת מתחם 6) ומסמיכה את מנכ"ל החברה לחתום על מסמך זה וכל מסמך נוסף הנדרש לצורך מימוש ההתקשרות.

גיל סימנהויז: תודה רבה.

חיים אפרגן נכנס לאולם הישיבות

סעיף מס' 5 - מינוי דירקטורים מקרב עובדי העירייה בחברה הכלכלית לפיתוח יהוד מונוסון בע"מ.

גיל סימנהויז: אנחנו עוברים לסעיף 5.

יעלה מקליס: בעד, בעד.

גיל סימנהויז: מינוי דירקטורים.

יעלה מקליס: בעד.

ויקטור ג'נח: בעד, בעד.

יוסי חזן: בעד, פה אחד.

ברק עטרי: אל תקריא, אנחנו יודעים לקרוא.

גיל סימנהויז: מינוי דירקטורים מקרב עובדי העירייה בחברה הכלכלית לפיתוח יהוד מונוסון בע"מ. הצעת החלטה: מועצת העיר מאשרת את מינויים של עובדי העירייה הבאים כדירקטורים מקרב עובדי העירייה בחברה הכלכלית לפיתוח יהוד מונוסון בע"מ:

1. אוקסנה פרנק שכטר, מהנדסת העיר - דירקטורית מקרב עובדי העירייה.
2. שגיא מסר, מנהל אגף איכות הסביבה וחזות העיר - דירקטור מקרב עובדי העירייה

יש לכם קורות חיים. אפשר פה אחד?

דובר: כן.

גיל סימנהויז: אושר פה אחד. תודה רבה.

הצבעה:

בעד - פה אחד

החלטה: מועצת העיר מאשרת פה אחד את מינויים של עובדי העירייה הבאים כדירקטורים מקרב עובדי העירייה בחברה הכלכלית לפיתוח יהוד מונוסון בע"מ:

- אוקסנה פרנק שכטר, מהנדסת העיר - דירקטורית מקרב עובדי העירייה.
- שגיא מסר, מנהל אגף איכות הסביבה וחזות העיר - דירקטור מקרב עובדי העירייה.

סעיף 6 - מינוי דירקטורים מקרב עובדי העירייה בחברת מוסדות חינוך ותרבות ביהוד מיסודה של הסוכנות היהודית לא"י בע"מ (חל"צ).

גיל סימנהויז: סעיף מס' 6 - מינוי דירקטורים מקרב עובדי העירייה בחברת מוסדות חינוך ותרבות ביהוד, מיסודה של הסוכנות היהודית לארץ ישראל בע"מ חל"צ. הצעת החלטה, מועצת העיר מאשרת את מינוים של עובדות העירייה הבאות, הן פה בחוץ, כדירקטוריות מקרב עובדי העירייה לחברה למוסדות חינוך ותרבות ביהוד מיסודה של הסוכנות היהודית לארץ ישראל בע"מ, חל"צ, אורנית שוורץ, מנהלת מחלקת הספורט, ורותם זפרני, מנהלת מחלקת קידום נוער. אפשר פה אחד?

יוסי חזן: כן. פה אחד.

גיל סימנהויז: תודה רבה, אפשר לשחרר אותן.

הצבעה:

בעד - פה אחד

החלטה: מועצת העיר מאשרת פה אחד את מינוין של עובדות העירייה הבאות כדירקטוריות מקרב עובדי העירייה בחברת מוסדות חינוך ותרבות ביהוד מיסודה של הסוכנות היהודית לא"י בע"מ (חל"צ).

1. אורנית שוורץ, מנהלת מח' הספורט - דירקטוריות מקרב עובדי העירייה.

2. רותם זפראני, מנהלת מח' קידום נוער - דירקטוריות מקרב עובדי העירייה.

סעיף מס' 7 - אישור מועצת העיר לחתימת הסכם בין עיריית יהוד - מונוסון לחברה הכלכלית לפיתוח יהוד מונוסון (1996) בע"מ לצורך ניהול והפעלת בית קפה בפארק תל-יהוד, הידוע גם כגוש 9726 חלקות: 42, 43, 44 והסמכת מורשי החתימה של העירייה לחתום על ההסכם וכל מסמך נוסף הנדרש לצורך מימוש ההסכם.

גיל סימנהויז: סעיף מס' 7 - אישור מועצת העיר לחתימת הסכם בין עיריית יהוד מונוסון לחברה הכלכלית לפיתוח יהוד מונוסון בע"מ לצורך ניהול והפעלת בית קפה בפארק תל יהוד הידוע גם כגוש-

ויקטור ג'נח: זה פנסו.

שמואל רוטמן: זה פנסו, נו מה זה?

ויקטור ג'נח: פנסו לקח את זה. למה אתם מעלים את זה?

שמואל רוטמן: פנסו קיבל את זה. מה זה?

אמנון סעד: בוא, אני אגיד לך את האמת, הוא התחרט.

ויקטור ג'נח: אה, הוא התחרט? זה בסדר.

שמואל רוטמן: חיים, אל תיקח ברצינות.

גיל סימנהויז: הידוע גם כגוש 9726, חלקות 42, 43, 44, ובהסכמת מורשי החתימה של העירייה לחתום על ההסכם וכל מסמך נוסף הנדרש לצורך מימוש ההסכם. כידוע לכולם, העירייה היא בעלת הזכויות בפארק תל יהוד, ואשר בו צפוי לפעול בית קפה הכולל משטח דק המהווה חלק משטח תפעול בית הקפה ושירותים בשטח כולל של 61 מטר, והמשמש את מבקרי הפארק. העירייה מעוניינת להעביר את ניהול והפעלת בית הקפה לטיפולה ואחריותה הבלעדית של החברה הכלכלית.

חיים אפרגן: שאלה. מה התפריט?

ויקטור ג'נח: החברה הכלכלית תוציא את המכרז, לא אנחנו.

אמנון סעד: זה מופיע במכרז, אני לא יודע.

שימי בונפיל: אני רק מבקש משהו קטן שבמכרז, גם דיברנו על זה בקדנציה הקודמת, אנחנו מאוד שמחים ורוצים שזה ייפתח. לא לשכוח שיש סטטוס קוו לעניין השבת על פתיחה של-

ויקטור ג'נח: נכון, זה קרוב לבית כנסת, צודק.

שימי בונפיל: דיברנו על זה פעם קודמת. אמרנו שזה יגיע למצב שהוא יותר מתבשל, אנחנו נזכיר את זה לכולם. אז אנא מכם, לא משנה אם זה העירייה, החברה הכלכלית, שבת זה שבת ויש את הסטטוס קוו, שהמקום יהיה סגור בשבת.

משה מגן: גם העניין של התשלום לא חשוב.

ברק עטרי: ויהיה סגור בשעה-

מדברים ביחד

גיל סימנהויז: הצעת החלטה: מועצת העיר מאשרת את ההתקשרות, בין עיריית יהוד - מונוסון לחברה הכלכלית לפיתוח יהוד מונוסון (1996) בע"מ לצורך ניהול והפעלת בית קפה בפארק תל-יהוד, הידוע גם כגוש 9726 חלקות: 42, 43, 44 והסמכת מורשי החתימה של העירייה לחתום על ההסכם בנוסח המצורף וכל מסמך נוסף הנדרש לצורך מימוש ההסכם. מי בעד? משה בעד.

שימי בונפיל: רגע, חייב לשאול. מה לגבי השבת?

גיל סימנהויז: משה בעד, דוד בעד, ויקטור בעד, חיים בעד, יעלה בעד, ורדי אתה בעד? בעד, ליאור בעד, ברק בעד, יובב בעד, רוטמן בעד, ראש העיר בעד, יוסי בעד, שימי בעד.

הצבעה:

בעד - פה אחד

אופק אללוף: פה אחד.

החלטה: מועצת העיר מאשרת פה אחד את ההתקשרות בין עיריית יהוד - מונוסון לחברה הכלכלית לפיתוח יהוד מונוסון (1996) בע"מ לצורך ניהול והפעלת בית קפה בפארק תל-יהוד, הידוע גם כגוש 9726 חלקות: 42, 43, 44 והסמכת מורשי החתימה של העירייה לחתום על ההסכם בנוסח המצורף וכל מסמך נוסף הנדרש לצורך מימוש ההסכם

גיל סימנהויז: תודה רבה.

סעיף מס' 8 - אישור הסכמי פשרה לפי סעיף 339 לפקודת העיריות (נוסח חדש).

גיל סימנהויז: סעיף מס' 8 - אישור הסכמי פשרה לפי סעיף 339 לפקודת העיריות נוסח חדש.

מועצת העיר מתבקשת לאשר את מחיקת החובות על פי הסכמי הפשרה, כמפורט ברשימה המצורפת. ועדת ההנחות של העירייה דנה בהסכמי הפשרה הנ"ל בישיבותיה מיום 31.12.23 והמליצה לאשרם, בהתאם להוראות חוזר מנכ"ל משרד הפנים ביחס להסכמי פשרה.

לאור הכרזת העירייה כעירייה איתנה, הסמכות לאשר הסכמי פשרה הכוללים מחיקת חובות נתונה בידי מועצת העיר, לאחר המלצת ועדת ההנחות.

העירייה פעלה כנגד כל הנישומים שחובותיהם מפורטים בטבלה המצ"ב בהליכי גבייה המוקנים לה בדין לשם גביית החוב. בכל המקרים הללו לאור מצב כלכלי של הנישומים ו/או טענות משפטיות שהועלו על ידם, נקיטה בהליכי גביה נוספים אינה עשויה להניב פרי וקיימת המלצה להגעה להסכם הפשרה על ידי עורך הדין שטיפל/ה בתיק הגבייה. מצורף נספח ט - פרוטוקול של ועדת ההנחות מיום 31.12.23 (ללא פרטים מזהים של הנישומים).

כמו כן, מי שרצה הוזמן לעיין ברשימות אצל מחלקת הגביה.

ברק עטרי: אני יכול לעיין בזה אחר כך?

גיל סימנהויז: תמיד אתה יכול.

ברק עטרי: אין בעיה.

גיל סימנהויז: מועצת העיר מאשרת מחיקת החובות המפורטים בטבלה המסומנת נספח מספר 1 בפרוטוקול ועדת הנחות מיום 31.12.23.

משה מגן: מה הסכום?

ברק עטרי: בדיוק, על איזה סכום מדובר?

גיל סימנהויז: אני אגיד, רשום.

שרית קפלן: סכום כולל, 4 מיליון.

שימי בונפיל: 4 מיליון, לא?

גיל סימנהויז: כמה?

שימי בונפיל: 4 מיליון שלוש מאות.

גיל סימנהויז: 4 מיליון שלוש מאות ושמונה עשר אלף ארבע מאות שישים.

ברק עטרי: זה ההנחה?

משה מגן: זה כולל קנסות?

שרית קפלן: מחיקת חובות.

משה מגן: כולל קנסות, הצמדות והכל, או שזה הסכום המקורי?

ויקטור ג'נח: כולל הכל.

מדברים ביחד

גיל סימנהויז: מי בעד? משה בעד, דוד בעד, ויקטור בעד, חיים בעד, יעלה בעד, ורדי בעד-

יעלה מקליס: אני מתנגדת.

גיל סימנהויז: ברק-

שימי בונפיל: את חתומה על זה, מה?

יעלה מקליס: ברור.

גיל סימנהויז: המתנגד הלך, המתנגד הקבוע הלך. ברק, הדר תמיד היה מתנגד. בעד, יובב בעד, רוטמן בעד, ראש העיר בעד, יוסי בעד, שימי בעד. תודה רבה.

הצבעה

בעד - פה אחד

החלטה: מרעצת העיר מאשרת פה אחד, מחיקת החובות המפורטים בטבלת המסומנת נספח מס' 1 בפרוטוקול ועדת הנחות מיום 31/12/23.

סעיף מס' 9 - אישור מחיקת חובות לפי סעיף 338 לפקודת העיריות (נוסח חדש).

גיל סימנהויז: סעיף מס' 9 - מועצת העיר מתבקשת לאשר את מחיקת החובות המפורטים ברשימה המצורפת (ארנונה, מים, ביוב ושילוט) לפי סעיף 338 לפקודת העיריות (נוסח חדש). ועדת ההנחות של העירייה דנה בחובות אלה בישיבתה מיום 31.12.23 והמליצה למחקם, בהתאם להוראות חוזר מנכ"ל משרד הפנים ביחס למחיקת חובות ובהתאם לכללים שנקבעו על ידי מועצת העיר למצוי הליכי גביה. לאור הכרזת העירייה כעירייה איתנה, הסמכות לאשר מחיקת חובות נתונה בידי מועצת העיר, לאחר המלצת ועדת ההנחות. העירייה פעלה כנגד כל הנישומים שחובותיהם מפורטים בטבלה המצ"ב בהליכי גבייה המוקנים לה בדין לשם גביית החוב. בכל המקרים הללו מוצו הליכי הגביה ונקיטה בהליכי גביה נוספים לא צפויים להניב תועלת כלשהי לעירייה. בכל המקרים המתאימים נערכה על פי נוהל ועדת ההנחות חקירה כלכלית וניתנה חוות דעת משפטית עם המלצה למחיקה על ידי עורך/ת הדין שטיפל/ה בתיק הגבייה.

מצורף לכם נספח ט - פרוטוקול של ועדת ההנחות מיום 31.12.23 (ללא פרטים מזהים של הנישומים).

כמו כן, מי שרצה הוזמן לעיין ברשימות אצל מחלקת הגביה.

מי בעד? משה בעד, דוד בעד, ויקטור בעד, חיים בעד, יעלה בעד, ורדי בעד, ליאור בעד, ברק בעד, יובב בעד,
רוטמן בעד, ראש העיר בעד, יוסי בעד, שימי בעד. תודה רבה.

ברק עטרי: זה חוץ מה 4 מיליון?

שימי בונפיל: כן, כן, בנוסף.

הצבעה

בעד - פה אחד



סעיף מס' 10 - אישור מועצת העיר להחזיר לוועדת המכרזים לדיון נוסף, את מכרז פומבי 30/2023 שירותי ייעוץ, ניהול ופיקוח על עבודות שיפוץ, בינוי ותחזוקה.

גיל סימנהויז: אנחנו עוברים לסעיף 10 שבתוספת לסדר היום. בפני ראש העיר, הובאה המלצת וועדת המכרזים מיום 16.11.2023 לגבי מכרז פומבי 30/2023 למתן שירותי ייעוץ, ניהול ופיקוח על עבודות שיפוץ, בינוי ותחזוקה. ראש העיר הקודמת, עו"ד יעלה מקליס, לא קיבלה החלטה לגבי ההמלצה של ועדת המכרזים, כך שלא הוכרזו הזוכים במכרז זה. בהמלצת ועדת מכרזים דאז, לאחר בחינת ההצעות שהוגשו למכרז, הוחלט כי: ליברובסקי י.א ניהול ופיקוח אתרי בנייה בע"מ (להלן: "ליברובסקי") מומלצת כזוכה במכרז, וכי חברת "דוד בילד אפ ניהול ופיקוח בניה בע"מ" מומלץ ככשיר שני במכרז. ליברובסקי זכתה במכרז נוסף שפורסם על ידי העירייה - מכרז פומבי מס' 45/2022 למתן שירותי ניהול ופיקוח על פרויקטים לאגף ההנדסה. במסגרת זכייתה במכרז זה, ביצעה ליברובסקי עבודות פיקוח, על מספר פרויקטים. גורמי העירייה השונים העלו טענות שונות ואי שביעות כללית מעבודתה של ליברובסקי בפרויקטים אלה, לרבות בגין אי עמידה בלוחות זמנים ופערי ציפיות שגרמו למשבר אמון בין נציגי העירייה לבין החברה. בעקבות זאת, זומנה החברה אף לשימוע שהתקיים ביום 7.04.2024 לשמיעת הטענות כנגדה בלשכת מנכ"ל העירייה בנוכחות הגורמים המקצועיים בעירייה. בסיום השימוע הוחלט כי, ניתנת לחברת לברובסקי תקופת ניסיון נוספת להמשך עבודה, מתוך התחשבות מצד מנכ"ל העירייה והגורמים המקצועיים בעירייה ואם וכאשר יעלו טענות נוספות, תופסק ההתקשרות עם החברה. ביום 3.05.2024 הועלו טענות נוספות באשר לחוסר שביעות רצון מהתנהלות החברה לאחר מועד השימוע, מצד מנהל מח' לוגיסטיקה בחינוך והוחלט על הפסקת ההתקשרות עם החברה. החלטת ראש העיר הינה להחזיר את הדיון לדיון נוסף בוועדת מכרזים, נוכח הנסיבות המפורטות לעיל, ובהתאם לסמכות הנתונה לו בחוק החלטת ראש העיר טעונה אישור מועצת העיר.

ורדי בושרי: זה אותם המציעים או שזה מכרז חדש?

שימי בונפיל: אותם מציעים.

דוד מזרחי: לא הבנתי אם כבר מספר פעמים הועלו טענות כנגדם וחוסר שביעות רצון, אז בשביל מה עוד פעם להחזיר את זה ל-

רוני חלמיש: אני אסביר לך בקצרה. יש שני מכרזים. יש מכרז אחד לעבודות ניהול ופיקוח כללי, ששם הוא זכה. במכרז הזה היו טענות נגדו. אם תקרא את הפרוטוקול, יש טענות מצד כמה גורמים של העירייה. גם מהמנהלה של החינוך, גם מנהל האחזקה פה, וגם אני לא זוכר מי עוד היה, כל מיני טענות. בסיום הטענות נתנו לו אפשרות נוספת, הוא גם אמר שהוא במילואים, אמר שהוא לא יכל, ושההוא לא היה ושההוא כן היה, נתנו לו אפשרות נוספת, לא הפסיקו את העבודה שלו. לאחר מכן הגיעו טענות נוספות והוחלט להפסיק את העבודה שלו. זה במכרז אחד. אוקיי? במכרז השני שעליו אנחנו למעשה מדברים, לא הייתה החלטה על הזוכה. זה מכרז שנותר פתוח. אין החלטה, אוקיי? יש המלצה של ועדת מכרזים, ועדת מכרזים היא ממליצה לראש העיר. אין החלטה של ראש העיר, יש רק המלצה של ועדת מכרזים להמליץ עליו כזוכה. עכשיו, כשהגיע ראש העיר, בא ואמר, אני לא יכול עכשיו לאשר את החלטת ועדת מכרזים, כי אני יודע שיש טענות נגדו במכרז אחר. הוא מבקש להחזיר את הדיון לועדת מכרזים על מנת שתדון ותחליט שוב האם להמליץ עליו, בשים לב לזה שיש טענות אחרות נגדו. אוקיי? החלטת ראש העיר, במקרה הזה, חייבת לבוא לאישור מועצה. ברגע שיש ועדת מכרזים, ראש העיר לא יכול לשנות את ההחלטות ולא להביא את זה לאישור מועצה. לכן הבקשה של ראש העיר עכשיו היא להביא את זה, להחזיר את הדיון הזה לוועדת מכרזים, שוועדת מכרזים תחליט. יש מכרז נוסף ששם הפסיקו לו את העבודה כבר. ותחליט הועדה מה היא עושה.

ויקטור ג'נח: ועדת מכרזים כרגע יושבת פה, אז בואו נדון עכשיו.

שמואל רוטמן: לא, לא.

רוני חלמיש: ועדת מכרזים צריכה, ועדת מכרזים-

שמואל רוטמן: חברים, זה פשוט, נו.

רוני חלמיש: ויקטור, על פניו זה יכול להיות. מצד שני, ועדת מכרזים רוצה לפסול מישהו? צריכה לשמוע אותו. נכון שזה ממכרז אחר, אולי יגידו מכרז אחר שם, אנחנו נעשה עוד מאמץ. לכן זה צריך לבוא שוב לוועדת מכרזים. ועדת מכרזים תחליט, ואז הוא הולך בדרך המלך. החלטות ועדות מכרזים לא מגיעות למועצה. ועדת מכרזים מחליטה, זה עובר כממליצה לראש העיר, ראש העיר מחליט ובזה זה נגמר.

ויקטור ג'נח: מאשרים? יאללה חבר'ה.

גיל סימנהויז: מי בעד? משה בעד, דוד בעד, ויקטור בעד, חיים בעד, יעלה בעד, ורדי בעד, ליאור בעד, יובב בעד, _יובב בעד, רוטמן בעד, ראש העיר בעד, יוסי בעד, שימי בעד.

הצבעה:

בעד - פה אחד.

החלטה: מועצת העיר מאשרת פה אחד, להחזיר את הדיון במכרז 30/2023 שירותי ייעוץ ניהול ופיקוח על עבודות שיפוץ, בינוי ותחזוקה לוועדת המכרזים לצורך דיון חוזר בהחלטתה.

סעיף מס' 11 - אישור מועצת העיר להמלצות ועדת התמיכות למתן רשות שימוש במתקני הספורט העירוניים.

גיל סימנהויז: סעיף מס' 11 - אישור מועצת העיר להמלצות ועדת התמיכות למתן רשות שימוש במתקני הספורט העירוניים. עמותות הספורט הפועלות בעיר הוזמנו על ידי העירייה להגיש בקשות לקבלת רשות שימוש במתקני ספורט עירוניים לשנת הפעילות תשפ"ד - תשפ"ה. וועדת התמיכות העירונית בחנה את הבקשות, קיבלה את חוות דעתה והמלצותיה של מנהלת מחלקת הספורט בנושא, וגיבשה, לעת עתה, חלוקה מוצעת של שעות שימוש

במתקנים עירוניים לעמותות הספורט העירוניות המתעדות להפעיל קייטנות / פעילויות קיץ בעיר. החלוקה נערכה בהתאם לשעות בהן מתקני הספורט הינם פנויים ואינם נדרשים לפעילות עירונית ובהתאם לצרכי אגודות הספורט המבקשות. הכל, על מנת להיטיב את השירותים בתחום הספורט הניתנים בתחום העיר ולהתאימם לצרכי העיר לרווחת תושביה, תוך עידוד הפעילות הספורטיבית בעיר, על כל תחומיה. צורף לכם פרוטוקול הועדה המקצועית לחלוקת תמיכות מיום 23.5.24. הצעת החלטה: מועצת העיר מאשרת את המלצת ועדת התמיכות לחלוקת שעות שימוש לעמותות ספורט עירוניות במגרשי ספורט עירוניים למטרת הפעלת קייטנות / פעילויות קיץ, בהתאם לנספח א' המצ"ב.

יוסי חזן: זה על הקייטנות.

ויקטור ג'נח: אז איפה הדף? איפה הדף השני?

גיל סימנהויז: מי בעד? משה בעד, דוד בעד.

ויקטור ג'נח: בעד, בעד.

גיל סימנהויז: ויקטור? ויקטור?

ויקטור ג'נח: בסדר? אני צריך לקבל אישור להצבעה. להצביע?

גיל סימנהויז: בעד. חיים בעד, יעלה בעד, ורדי בעד, ליאור בעד, ברק בעד, יובב בעד, רוטמן בעד, ראש העיר בעד, יוסי בעד, שימי בעד.

הצבעה:

בעד - פה אחד

החלטה: מועצת העיר מאשרת פה אחד את המלצת ועדת התמיכות לחלוקת שעות שימוש לעמותות ספורט עירוניות במגרשי ספורט עירוניים למטרת הפעלת קייטנות / פעילויות קיץ, בהתאם לנספח א' המצ"ב.

גיל סימנהויז: אנו מודים לכולם. ישיבת המועצה נסגרת.

הישיבה ננעלה.